

کين نه وانهی مه لائیکه ته کان
بويان ده پارينه وه ؟
وه

کين نه وانهی مه لائیکه ته کان
نه فره تيان لی ده کهن ؟

نوسینی
د. فضل إلهی

وهرگیرانی به ده ستکاریه وه
م. ابوبکر احمد

منندی اقر الثقافی

www.igra.afilamontada.com

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأُ الثَّقَافِي)
بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأُ الثَّقَافِي)
براي دائلود كتاپههاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی , عربی , فارسی)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

**کین ئەوانەى مەلایىكەتەكان
بۆيان دەپارێنەوه؟
وه
کین ئەوانەى مەلایىكەتەكان
نەفرەتيان لى دەكەن؟**

نوسینی
د. فضل إلهي

وەرگیرانی بە دەستکاریه وه
م. ابوبکر احمد

١٤٣٣ ک - ٢٠١٢ ز

چاپى دووهم

له بلاوڪراوه ڪاڻي
ڪٽيبيخانهي سيما
۰۷۷۰۱۲۳۶۰۸۹

ناوس په رتو وڪ
ڪين نه وانهي مه لانيڪه ته ڪان بويان ده پارينه وه
وه
ڪين نه وانهي مه لانيڪه ته ڪان نه فره تيان لي ده ڪهن
نوسيني
د. فضل الهي
وه ڪيڙاني به ده ستڪاريه وه
م. ابوبڪر احمد
چاپي دووم: ۱۴۳۳ك - ۲۰۱۲ز
ژمارهي سپاردن: (۱۳۴۰)
مافي چاپڪردن و له به رگرتنه وهي پاريزراوه

بنگهي بلاوڪردنه وه

ڪٽيبيخانهي الاثر سايماڻي	ڪٽيبيخانهي نيمان سايماڻي	ڪٽيبيخانهي سوننه سايماڻي
ڪٽيبيخانهي سيما چه مچه مان	ڪٽيبيخانهي پيشين هوليير	ڪٽيبيخانهي به هه شت سايماڻي
ڪٽيبيخانهي ديرين	ڪٽيبيخانهي صوهه ييب ڪويه	ڪٽيبيخانهي زانعت ڪه لار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه کی و مرگین:

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا

رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧﴾﴾

أَمَّا بَعْدُ:

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَأَحْسَنَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (ﷺ)،
وَشَرُّ الْأُمُورِ مُخَذَّاتُهَا، وَكُلُّ مُخَذَّاتٍ بِذَعَةٍ، وَكُلُّ بِذَعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ
فِي النَّارِ.

خوای په روه ردگار له قورئانی پیروزدا، وه پیغه مبری خوا (ﷺ)
له فهرموده صه حیحه کانیدا هه والیان پیداوین که مه لاییکه ته کان
هه میشه سه رگه رمی عیبادت و گوئی پیه لی و به ندایه تی په روه ردگارن،
به وهی که سوپاس و ستایشی ده که ن و زیکرو یادی ده که ن.

په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾ (٢٠).
(الأنبياء: ٢٠).

واته: شه‌وو پۆژ ته‌سبیحات ده‌که‌ن و په‌روه‌ردگار به‌ پاک پاده‌گرن و ناوه‌ستن و ماندو نابن و بیزار نابن، هه‌روه‌ها له‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن و له‌ فه‌رمانی ده‌رناچن، په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (النحل: ٥٠).

واته: له‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن که له‌ سه‌روپانه‌وه‌یه، وه‌ هه‌ر فه‌رمانیکیان پێ بسپێردریت ته‌نجامی ده‌ده‌ن، ته‌مه‌ش جگه‌ له‌ وه‌ی که زۆری کاره‌کان به‌وان سپێدراوه‌ و ته‌وان سه‌ر په‌رشتی ده‌که‌ن. موسڵمانی به‌ پێژ: ته‌م نامیلکه‌یه‌ی به‌رده‌ستت، باس له‌ دوو جوړ خه‌لکی ده‌کات، جوړی یه‌که‌میان به‌خته‌وه‌رو سه‌رفرازن له‌ دنیاو دواپۆژدا، جوړی دوه‌میان به‌دبه‌خت و چاره‌ خراپه‌کارن.

ده‌ی با بزانین کین نهوانه‌ی مه‌لانیکه‌ته‌کان دوعایان بۆ ده‌که‌ن و بۆیان ده‌پارینه‌وه؟ وه‌ کین نهوانه‌ی که مه‌لانیکه‌ته‌کان نه‌فه‌ره‌تیان لێ ده‌که‌ن و دوعایان لێ ده‌که‌ن؟

به‌دلتیایی مه‌لانیکه‌ته‌کان له‌ لای خوای که‌وره زۆر به‌ پێژو که‌وره و پایه‌ به‌رزن، په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿كِرَامًا كَتِيبًا﴾ (الإنفطار: ١١) واته: فريشته‌کان به‌ پێژو نووسه‌رن.

باوه پداری خوشه ویست: که واته نه گهر نه و مه لائیکه تانه نه و نه ده به پیز بن لای په روه ردگار، وه به رده وام گوپړایه لای په روه ردگاریان بکه ن و به ندایه تی ته نها بؤ په روه ردگاریان بکه ن، نه وای هیچ گومان و دوو دلایه ک دوعاو پارانه وه یان قه بوله لای په روه ردگار، وه په روه ردگار پتی پیداون که بؤ باوه پداران بپارینه وه، هه روه ک خوای په روه ردگار ده ف رموویت:

﴿وَالْمَلِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَلا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ [الشورى: ۵].

واته: مه لائیکه ته کان به پاکي زیکرو یادی په روه ردگاریان ده که ن و داوای لای خوش بوونیش ده که ن بؤ نه وانهی سر زهوی که باوه پداران، وه ناگادارین که ته نها خوای په روه ردگار لیخوش بوو میهره بانه.

بویه ... نه گهر پیت خوشه و حه ز ده که یت که مه لائیکه ته کان بؤت بپارینه وه و دوعای خیرت بؤ بکه ن، نه وه هه ول بده که نه و خالانهی له م نامیلکه یه ی به رده ستندا باسکراوه جی به جیان بکه، هه روه ها نه گهر ده ته ویت مه لائیکه ته کان نه فره ت لای نه که ن و دوعای شه پرت لای نه که ن، نه وه خوت بپاریزه له و خالانهی که له م نامیلکه یه دا باسکراوه.

م. ابوبکر احمد

۷/ربیع الثاني/۱۴۳۱

پيشه کی نوسه ر :

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ،
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ،
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَتَبَارَكَ وَسَلَّمَ . أما بعد :

بيگومان مړوځ ويست و خواست و نارەزوی زوری هیه و ناتوانیت
زوریان به ده ست بهیښت، وه هه روه ها نه و ويست و نارەزوانه ی که مارو
دراوه به کيشه و به لاو دهرده سهری، وه ناش توانیت خوی پژگار بکات
لييان، بؤيه په نا ده باته بهر زوریک له پښاگو هوکاره جوړاو جوړه کان
بو به ده سته پښانی ويست و نارەزوه کانی و سهرکه وتن و پژگار بوون
لیی، وه یه کیڅ له وانه ی که مړوځ په نای بو ده بات، بریتیه له
داوکردنی پاپانه وه و دوعا کردن له و که سانه ی که گومانی خیری پی
ده بات، به تاییه ت بو نه وانه ی که له لای خوی په روه ردگار دوعاو
پاپانه وایه نه قه بووله و گیرایه، وه به دلنیا یی زورترین وه لامدراوه ی
دوعاو پاپانه وه ی دروستکراوه کانی خوی په روه ردگار بریتیه له دوعاو
پاپانه وه ی مه لانيکه ته کان، چونکه ووتیه ک نالین که په زامه ندی
په روه ردگاریانی له سهر نه بیټ، وه هیچ کاریک ناکه نه گهر فهرمانی
په روه ردگاریانی له سهر نه بیټ، وه بو هیچ که سیکیش ناپارینه وه
جکه له وانه ی که په روه ردگاریان لی پازیه .

په روه ردگار ده فره موویت: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْـَٔفُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِآَمِرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفَعُونَ ﴿٢٨﴾﴾

[الانبیاء: ۲۶-۲۸]

واته: خوانه ناسان ده بیان ووت: خوای میهره بان کوپی بؤ خوای بریارداوه، پاکو و بیگه ردی بؤ نه و زاته یه، به لکو مه لائیکه ته کان به ندهی پیزداری نه ون، نه و مه لائیکه تانه نه و نده به پیزو په وشت به رزن، هه رگیز نافه رمانی نه که ن و قسه له قسه ی نه ودا ناکه ن و له گوشتاردا پیشی ناکه ون، وه نه وان به فره رمانی نه و ده جولینه وه و فره رمانی نه و جی به جی ده که ن، وه هیچ کرده وه یه کیان نه کردووه و هیچ ووته یه کیان نه ووتووه به بی زانیاری خوای گه وده، وه مه لائیکه ته کان تکاو شه فاعه ت ناکه ن بؤ هیچ که سیک جگه له وانه ی که په روه ردگار پی پی پازیبه تکیان بؤ بکریت له نه هلی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و یه ک خوا په رستان، وه نه و مه لائیکه تانه له ترسی نه و زاته ناوین هیچ سر پنجیه ک بکه ن .

له‌م ئایه‌تانه‌ خۆای په‌روه‌ردگار باسی مه‌لانیکه‌ی کردووه‌ نه‌وانیش:

(أ) ﴿لَا يَسْقُونَهُ﴾ بِالْقَوْلِ ﴿﴾ زانای پایه‌ به‌رز ئیمامی (الشُّوکانی) (په‌حمه‌تی خۆای لیبیت) له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا ووتویه‌تی: هیچ شتیک نالین تاكو خۆای په‌روه‌ردگار فه‌رمانیان پێده‌کات، وه‌ (إِنَّ قُتِيَّةَ) و جگه له‌ویش وایان ووتوه‌^(۱).

(ب) ﴿وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ﴾ زانای پایه‌به‌رز (إِبْنُ حَيَّان) (په‌حمه‌تی خۆای لیبیت) له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا فه‌رمویه‌تی: هه‌روه‌ك چۆن ووته‌کانیان له‌ دواى ووتەى په‌روه‌ردگار، به‌هه‌مان شیوه‌ش کاره‌کانیشیان بنیاتنراوه‌ له‌ سه‌ر فه‌رمانی خۆای په‌روه‌ردگار، هیچ کارێك نه‌نجام ناده‌ن نه‌گه‌ر فه‌رمانیان پێنه‌کرايیت، نه‌مه‌ش ده‌سته‌واژه‌یه‌که‌ نقوم بوونه‌ له‌ به‌ندایه‌تی و گوێپایه‌لی و جی به‌جیکردنی فه‌رمانه‌کانی خۆای په‌روه‌ردگار^(۲).

لِیْرَمَدَا سَوْدِيْكَ؛ زانای پایه‌به‌رز (إِبْنُ عَاشُوْر) (په‌حمه‌تی خۆای لیبیت) ده‌لێت: پێش خستنی ﴿بِأَمْرِهِ﴾ له‌ ﴿يَعْمَلُونَ﴾ له‌م ئایه‌ته‌ی په‌روه‌ردگاردا بۆ گه‌پاندنه‌وه‌یه‌، واته‌: هیچ کارێك نه‌نجام ناده‌ن جگه‌

(۱) به‌روانه: فتح‌القدیر (۵۷۹/۳) و تفسیر البغوی (۲۴۲/۳) و تفسیر القرطبی (۲۸۱/۱۱).

(۲) به‌روانه: البحر‌المحیط (۲۸۵/۶) و تفسیر البغوی (۲۴۲/۳) و تفسیر القرطبی (۲۸۲/۱۱).

له وهی که په روه ردگاریان فهرمانیان پی ده کات، وه ک چۆن هیچ شتیک نالین جگه له وهی که په زامه ندی په روه ردگاریان له سر نه بیت، به و شیوه یه ش هیچ کاریک نه نجام نادهن جگه له وهی که په زامه ندی خوی په روه ردگاری له سر نه بیت^(۳).

(ج) ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾ پيشه وا (مُجَاهِد) فهرموویه تی: مه موو نه و که سانه که خوی په روه ردگار لیان پازیه، وه مه لائیکه ته کان له دواړوژدا شه فاعه تیان بڼ ده کڼ، وه له صه حیجی نیمامی (مُسْلِم) وجگه له ویشدا هاتووه، هه روه ها له دونیاشدا دوعا بڼ باوه پرداران ده کڼ و بڼیان ده پارینه وه^(۴).

وه به لگه ی تر له سره فزل و گه وره یی دوعاو پارانه وهی مه لائیکه بڼ به نده کان، له کاتیکدا پیغه مبهری خوا (ﷺ) لای هاوه لی به پزی (سَعْدِ کُورِی عُبَادَة) نانی ده خوارد، بڼی پارانه وه له په روه ردگار که سی شتیان بڼ ببیت، له وانه: دوعاو پارانه وهی مه لائیکه ت.

هاوه لی به پزیز اَنَس کُورِی مالک (خوی لی پزی بیت) ده فهرموویت: جاریکیان پیغه مبهری خوا (ﷺ) چوو بڼلای (سَعْدِ کُورِی عُبَادَة)،

^(۳) بروانه: التحرير والتنوير (۵۲/۱۷).

^(۴) بروانه: تفسير القرطبي (۲۸۱/۱۱) والبحر المحیط (۲۸۵/۶) وروح المعاني (۳۳/۱۷).

نه وېش خواردنی بؤ هېنا، پېغه مېهری خوا (ﷺ) خواردی و پاشان
 فهرمووی: (أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ وَصَلَّتْ
 عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ) ^(۵).

واته: پږووانان لاتان به ربانگ بکه نه وه و پياو چاکان خواردنتان
 بخون و مه لانيکه ته کان بؤتان بپارېنه وه و دوعای خیرتان بؤ بکه ن ^(۶).
 جا نه گره نیش و کاری مه لانيکه ته به و شپوه یه بیت، کي هیه که
 ژيرو هوشمه ند بیت و حه ز نه کات له و که سانه بیت که مه لانيکه ته
 دوعای بؤ بکات و بؤی بپارېته وه، وه کي هیه که ژيرو هوشمه ند
 بیت و هه ول نه دات خوی دورور بخاته وه له وانه ی که مه لانيکه ته
 نه فرینی لی ده کات و دوعای لی نه کات.

له قورناني پيرؤز و سوننه تدا باسی که سانیکي کامه ران و
 به خته وهر کراوه که مه لانيکه ته دوعايان پؤ ده که ن و بؤيان
 ده پارېنه وه، وه که سانیکيش هه ن به د به خت و چاره پره شن
 مه لانيکه ته نه فهره تيان لی ده که ن و دوعايان لی ده که ن، جا بؤ زانين
 و ناسینی نه و دوو کومه له، پيم خوش بوو که بیری برا
 موسلمانان کانی بخه مه وه به پشتیوانی خوی پهره ردگار که نه م

^(۵) (وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ) واته: مه لانيکه ته کان بؤتان بپارېنه وه و دوعاتان بؤ بکه ن .

^(۶) رواه أبو داود (۳۸۴۸) وصححه الشيخ الألباني في صحيح سنن أبي داود (۲/۷۳۰) .

بابه ته م ئاماده کردوه، داواکارم له خوای گه وره و میهره بان هه موو لایه کمان بگێریت له و که سانه ی که مه لائیکه ته کان دوعایان بؤ ده که ن و بؤیان ده پارینه وه، وه دوریشمان بخاته وه له و که سانه ی که مه لائیکه ته کان نه فه ره تیان لی ده که ن و دوعایان لی ده که ن، به راستی خوای گه وره بیسه ری دوعاو پارانه وه یه .

پوونکردنه وه ی هه ندیک له ووشه کان :

پیم باشه پیش ده ست پیکردن پوونی بکه مه وه که مه به ست له (صَلَاة) ی خوای په روه ردگار له سه ر به نده کانی چیه ؟

هه روه ها (صَلَاة) ی مه لائیکه چیه ؟ وه مه به ست له (لَعْن) ی خوای په روه ردگارو (لَعْن) ی مه لائیکه چیه ؟ .

ده رباره ی (صَلَاة) ی خوای په روه ردگار له سه ر به نده کانی، زانیان باسیان کردوه به چهند واتایه ک له وانه :

یه که م: نيمامی (أَبُو الْعَالِيَةِ) ووتویه تی: (صَلَاة) ی خوای په روه ردگار له سه ر به نده کانی، مه دح و پیاوه ل دانی خوای په روه ردگار به بؤ به نده کانی لای مه لائیکه ت ^(۷) .

(۷) صحيح البخاري، كتاب التفسير باب ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾ الأحزاب: ۵۶

دووهم: ئیمامی (الرَّاعِبُ الْأَصْفَهَانِي) ووتویه‌تی: (صَلَاةُ) ی خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر به‌نده‌کانی، پاک‌کردنه‌وه‌ی به‌نده‌کانیه‌ی‌تی^(۸).

سییه‌م: ئیمامی (أَبُو عُبَيْد) ووتویه‌تی: لێ‌بوردن و به‌خشدنه‌ی خوای په‌روه‌ردگار به‌نده‌کانی^(۹).

چواره‌م: (صَلَاةُ) ی خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر به‌نده‌کانی، پێ‌زو قه‌درو پووسوریه .

پینجه‌م: (صَلَاةُ) ی خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر به‌نده‌کانی، به‌ره‌که‌ت و فه‌رداریه .

پیشه‌وا (ابْنُ الْجَوَزی) ووتویه‌تی: (صَلَاةُ) ی خوای په‌روه‌ردگار بۆ سه‌رمان پێ‌نج ووتنه‌و بیرو بۆ‌چوونی له‌سه‌ره، باسی سیانیان ده‌کات که (یه‌که‌م و دووهم و سییه‌مه) پاشان ووتویه‌تی: چواره‌میان: قه‌درو پێ‌زو پووسوریه، وه‌ پینجه‌میان: به‌ره‌که‌ت و فه‌رداریه .

به‌لام مه‌به‌ست له‌ (صَلَاةُ) ی مه‌لانیکه بۆ به‌نده‌کان چیه؟^(۱۰).

پیشه‌وا (ابْنُ الْجَوَزی) ووتویه‌تی: له‌سه‌ر (صَلَاةُ) ی مه‌لانیکه‌ت بۆ به‌نده‌کان، دوو بۆ‌چوون هه‌یه .

(۸) بیروانه: المفردات فی غریب القرآن مادة (الصلاة) ص ۲۸۵ .

(۹) بیروانه: غریب الحديث (۱/۱۸۰) وشرح الطیبي (فإن الصلاة من الله رحمة) (۲/۱۶۷) .

(۱۰) بیروانه: زاد المسیر (۶/۳۹۸) .

یه که هیان: ئیمامی (أَبُو الْعَالِيَةِ) ووتویه تی: (صَلَاة) ی مه لانیکه ت بۆ به نده کان، دوعاو پارانه وهیه ^(۱۱).

دووهم: پێشهوا (مقاتل) ووتویه تی: (صَلَاة) ی مه لانیکه ت بۆ به نده کان، داوای لیخۆش بوون کردنه .

ئیمامی (الرَّائِبُ الْأَصْفَهَانِي) ئهم دوو بۆچوونه ی تیکه لکردوه و فهرموویه تی: (صَلَاة) ی مه لانیکه ت بۆ به نده کان، دوعاو پارانه و داوای لیخۆش بوون کردنه ^(۱۲).

به لام مه به ست له (لَعْن) ی خوای په ره وردگار و (لَعْن) ی مه لانیکه ت: ئیمامی (الرَّائِبُ الْأَصْفَهَانِي) ووتویه تی: (اللَّعْن) واته: ده رکردن و دورخستنه وه له سه ر شیوازی توپه بوون، وه له دواپۆژیشدا سزادان، وه له دنیا شدا بێ به ش بوون له په حم و به زه یی خوای گه وره، وه له خه لکیشه وه دوعا کردنه ^(۱۳).

ئیمامی (إِبْنُ الْأَثِير) ووتویه تی: له بنچینه دا (اللَّعْن) ده رچوون و دورکه و تنه وهیه له خودا، وه له خه لکیشه وه جوین و دوعا کردنه ^(۱۴).

^(۱۱) صحیح البخاری، کتاب التفسیر باب ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾ الأحزاب: ۵۶

^(۱۲) بیروانه: المفردات فی غریب القرآن مادة (الصلاة) ص ۲۸۵ .

^(۱۳) بیروانه: المفردات فی غریب القرآن مادة (لعن) ص ۴۵۱ .

^(۱۴) النهاية فی غریب الحديث (۲۵۵/۴) وتحفة الأرب (۲۷۷) وتفسیر القرطبي (۲۵/۲) .

باسی یه‌که‌م:

کین نهوانه‌ی مه‌لانیکه‌ته‌کان دوعای خیریان بۆ ده‌که‌ن

خوای په‌روه‌ردگارو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) باسی که‌سانێکیان بۆ
کردووین که‌ سه‌ره‌رازو به‌خته‌وه‌رن و مه‌لانیکه‌ته‌کان دوعای
خیریان یان بۆ ده‌که‌ن و بۆیان ده‌پارینه‌وه، نه‌وانیش نه‌م
که‌سانه‌ن:

- (۱) هه‌رکه‌سیک به‌ ده‌ست نوێژه‌وه‌ بخه‌وێت.
- (۲) هه‌رکه‌سیک دابنیشته‌ و چاره‌پوانی کاتی نوێژ بکات.
- (۳) هه‌رکه‌سیک له‌ پیزی پیشه‌وه‌ی نوێژی جه‌ماعه‌ت بێت.
- (۴) هه‌رکه‌سیک له‌ نوێژی جه‌ماعه‌تدا له‌ لای راستی ئیعامه‌وه‌ بێت.
- (۵) هه‌رکه‌سیک پیزی نوێژی جه‌ماعه‌ت به‌یه‌کتری بگه‌یه‌نێت.
- (۶) موسلمانێک کاتێک ده‌لێت (آمین) له‌ نوێژی جه‌ماعه‌ت.
- (۷) دانیشته‌ن له‌ دوا‌ی نوێژی جه‌ماعه‌ت.
- (۸) نه‌جامدانی نوێژی به‌یانی و عه‌سر به‌ جه‌ماعه‌ت.
- (۹) سه‌لاواتدان له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ).
- (۱۰) هه‌رکه‌سیک بۆ براهه‌کی موسلمانێ بیارپێته‌وه‌ له‌ پاشمه‌.
- (۱۱) هه‌رکه‌سیک مال و سامان ببه‌خشیت له‌ پێناوی خوادا.
- (۱۲) هه‌رکه‌سیک به‌ پلۆوو بێت و پارشیو بکات.

(۱۳) پارانەو ەى مىوانىكى بەپۇژو بۇ خاوەن مال.

(۱۴) ەەركەسىك سەردانى نەخۇش بكات.

(۱۵) ەەركەسىك قسەى خىر بكات لەسەر نەخۇش يان لەسەر مردوو.

(۱۶) ەەركەسىك خەلك فىرى كارى خىرو باش بكات.

(۱۷) ەەركەسىك تەوبە بكات و بگەپىتەو ە بۇلاى خوا .

(۱۸) دوعاو پارانەو ەى مەلانىكە تەكان بۇ پىغەمبەرى خوا (ﷺ).

بە پشتىوانى خواى پەروەردگار باسى ەممو نەمانە دەكەين بە
بەنگەو ە .

یه کهم: هەرکه سیك به دەست نوێژوه بخهویت

یه کیک له و سهرفرازو به خته وه رانهی که مه لانیکیه تەکان بۆی دهپاڕینهوه، نهوانه که به دەست نوێژوه دهخهون.

نیمامی (الطبرانی) گێراویه تیهوه له **إِنَّ عَبَّاسَ** (خوایان لی پازی بیت) که پێغه مبهری خوا (ﷺ) فرموویه تی: **(طَهَّرُوا هَذِهِ الْأَجْسَادَ طَهَّرْكُمْ اللَّهُ، فَإِنَّهُ لَيْسَ عَبْدٌ يَبِيتُ طَاهِرًا إِلَّا بَاتَ مَلَكٌ فِي شِعَارِهِ^(۱۰) لَا يَنْقَلِبُ سَاعَةً مِنَ اللَّيْلِ إِلَّا قَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَبْدِكَ فَإِنَّهُ بَاتَ طَاهِرًا)**.

واته: لاشه تان پاک رابگرن^(۱۱) (واته: دهست نوێژ بگرن) تا خوای که وره پاکتان بکاته وه، چونکه به راستی هیچ بهندهیه ک نییه به که دهست نوێژوه دهخهویت، ئیلا مه لانیکیه تیکی له که لدايه هیچ کاتیک له شه و تینا په ریت، ئیلا نه و مه لانیکیه تە دهلی: خواجه له م بهندهیه

^(۱۰) (شِعَارِهِ) بریتیه لهو پۆشاکمی ده لکیت به لشموه، پروانه: الترغیب والترهیب (۱/ ۴۰۸).

^(۱۱) رواه الطبرانی وحسنه الشيخ الالبانی فی صحیح الترغیب والترهیب (۵۹۹) و فی صحیح الجامع (۳۹۳).

^(۱۲) خۆ پاک راکرتن له کاتی خهوتندا دوو جۆره: یه کهم: پاک راکرتنی لاشه که نهویش دهست نوێژ کرتنه، وه خۆ پاک کرتنه وهی دووهم: پاک کرتنه وهی ناوه وهیه (مَل و مَحْوَن) که نهویش نهو به کرتنه، نه مه یان زۆر گرنگتره له پاک راکرتنی لاشه و دهست نوێژ کرتن، چونکه پێده چیت که سیک له خه ودا بهریت و پیسی و خرابیهی تاوانی به سه ره وه بیت، بۆیه پێویسته تهو به بکات و خۆی پاک بکاته وه له تاوان، وه مه مو رقی و کینه و هه سوو دیک له دلی ده ریکات به رامبه ر موسلمانان. پروانه: فیض القدیر شرح الجامع الصغیر، للإمام المناوی (۴/ ۲۷۱) حدیث رقم: (۵۲۷۸).

خۆشبه، چونکه به ده‌ست نوێژه‌وه خه‌وتوو.

نیمامی (إِبْنُ حَبَّان) گێڕاویه‌تی‌وه له (إِبْنُ عُمر)‌وه (خوایان لی‌ پانی بی‌ت) که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((مَنْ بَاتَ طَاهِرًا بَاتَ فِي شِعَارِهِ مَلَكٌ لَا يَسْتَقِظُ سَاعَةً مِنَ اللَّيْلِ إِلَّا قَالَ الْمَلِكُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَبْدِكَ فُلَانٍ فَإِنَّهُ بَاتَ طَاهِرًا))^(۱۶).

واته: هه‌ر موس‌لمانێک به‌ ده‌ست نوێژه‌وه بخه‌وێت و پۆژ بکاته‌وه، نه‌وه مه‌لانیکه‌تیکی له‌گه‌ڵ دایه‌وه هیچ سه‌عاتێک نییه که نه‌م دیوه‌وه نه‌و دیو بکات و هه‌ل بستی‌ت، ئیلا نه‌و مه‌لانیکه‌ته‌ داوا‌ی لی‌خۆش بوونی بۆ ده‌کات و ده‌فه‌رمووی: خوايه له‌ فلانه به‌نده‌ت خۆشبه، چونکه به‌ ده‌ست نوێژه‌وه خه‌وتوو.

سوود و ئامۆزگاری نه‌م دوو فه‌رمووده‌یه:

(۱) هه‌ر که‌سێک به‌ ده‌ست نوێژه‌وه بخه‌وێت، نه‌وه مه‌لانیکه‌تیکی له‌گه‌ڵ نه‌و به‌نده‌یه‌دایه له‌و نوێن و پی‌خه‌فه‌ی که پی‌ی ده‌خه‌وێت و ده‌لکێت به‌لاشه‌یه‌وه‌یه (مه‌گه‌ر موس‌لمانێک له‌شی گران بی‌ت مه‌لانیکه‌ لی‌ی دوورده‌که‌وێته‌وه تا خۆی ده‌شوات و غوس‌لی خۆی ده‌رده‌کات).

^(۱۶) صحیح ابن حبان (۱۰۵۱) و صحیحه‌ الالبانی فی صحیح الترغیب والترهیب (۳۷۱) و فی الصحیحه‌ (۲۵۳۹).

(۲) خوای گه‌وره مه‌لانیکه‌تیکێ تایبه‌ت کردووه به‌و که‌سانه‌ی که به ده‌ست نوێژه‌وه ده‌خه‌ون، وه ئه‌و مه‌لانیکه‌ته داوای لیخۆش بوون بۆ ئه‌و موسڵمانه ده‌کات .

وه هه‌ر له‌ فه‌زل و گه‌وره‌یی ده‌ست نوێژدا، ئیمامی (أَحْمَد) گێڕاویه‌تیه‌وه له (مُعَاذُ كُورَى جَبَل) هه‌وه (خوای لێ پازی بێت) که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَبْتَغِي عَلَى ذِكْرِ طَاهِرًا فَيَتَعَارُ^(۱۷) مِنَ اللَّيْلِ فَيَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أُعْطَاهُ إِثْمًا))^(۱۸).

واته: هه‌چ موسڵمانێک نییه که به ده‌ست نوێژه‌وه ده‌خه‌وێت و شه‌و ده‌کاته‌وه، وه هه‌ر کاتێک هه‌ستا له‌ خه‌و و نه‌م دیو و نه‌و دیوی کرد له‌سه‌ر جێگا که‌ی و داوای خێری دونیا و دواپۆژی له‌ خوای په‌روه‌ردگار کرد ئیلا خوا پێی ده‌به‌خشێت.

ئه‌م فه‌رمووده‌یه سوودی نه‌وه‌ی تێدایه که: خه‌وتن به ده‌ست نوێژه‌وه هۆکاره بۆ گێرابوونی دوعا و پارانه‌وه‌کان، خوای گه‌وره به‌مان گێرێت له‌و که‌سانه ...

(۱۷) (فَيَتَعَارُ): مانای هه‌ستان له‌ خه‌و و نه‌م دیو و نه‌و دیو کردنه له‌سه‌ر جێگا (معالم السنن ۴/ ۱۴۳).

(۱۸) رواه احمد (۲۳۵/۵) و أبوداود (۲۶۲) وصححه الشيخ الألباني في صحيح سنن أبي داود (۹۵۱/۳).

دووهم : هه‌رکه‌سیک دابنیشیت و چاوه‌پوانی کاتی نوێژ بکات.

یه‌کیکی تر له‌وانه‌ی که مه‌لانیکه‌ته‌کان بۆی ده‌پارینه‌وه، نه‌و که‌سانه‌ن که له‌ مرگه‌وت داده‌نیشن و چاوه‌پۆی نوێژ ده‌که‌ن.

نیمامی (مُسْلِم) گێڕاویه‌تی‌وه له (أَبُو هُرَيْرَةَ) ـــ وه (خوای لی پازی بیت) که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: ((أَحَدُكُمْ مَا قَعَدَ يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ فِي صَلَاةٍ مَا لَمْ يُحْدِثْ تَدْعُو لَهُ الْمَلَائِكَةُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ))^(۱۹).

واته: یه‌کێک له‌ئێوه کاتێک داده‌نیشیت و چاوه‌پۆی نوێژ ده‌کات، نه‌گه‌ر ده‌ست نوێژی هه‌بیت وه ئازاری که‌س نه‌دات، نه‌وا مه‌لانیکه‌ته‌ دوعای خێری بۆ ده‌که‌ن و ده‌لێن: خواجه لیی خوشبه‌و په‌حمی پی بکه‌.

^(۱۹) صحیح مسلم باب فضل صلاة الجماعة وانتظار الصلاة (۱۰۴۳) .

سئ'یه‌م: هه‌رکه‌سیک له‌ پیزی پێشه‌وه‌ی نوێژی جه‌ماعه‌ت بی‌ت

یه‌کیکی تر له‌ وه‌که‌سانه‌ی که مه‌لانیکه‌ت دوعای بۆ ده‌کات و بۆ ده‌پارینه‌وه، نه‌وانه‌ن که له‌ پیزی پێشه‌وه‌ نوێژی جه‌ماعه‌ت ده‌که‌ن.

نیمامی (أحمد) گێڕاویه‌تی‌وه له (نَراء) وه (خوای لئ پازی بی‌ت) که پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمویه‌تی: ((إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى الصَّفِّ الْأَوَّلِ))^(۲۰) واته: خوای گه‌وره په‌حم و به‌زه‌یی خو‌ی ده‌پێژێت به‌سه‌ر نه‌و موسلمانانه‌ی که له‌ پیزی پێشه‌وه‌ نوێژ ده‌که‌ن، وه مه‌لانیکه‌ته‌کانیش داوای لئ خوشبوونیان بۆ ده‌که‌ن و بۆ یان ده‌پارینه‌وه. له‌ فرموده‌یه‌که‌ تر دا که نیمامی (أحمد) گێڕاویه‌تی‌وه له (أَبُو أَمَامَةَ) وه (خوای لئ پازی بی‌ت) که پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمویه‌تی: ((إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى الصَّفِّ الْأَوَّلِ، قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَى الثَّانِي؟ قَالَ: وَعَلَى الثَّانِي))^(۲۱).

واته: خوای گه‌وره په‌حم و به‌زه‌یی خو‌ی ده‌پێژێت به‌سه‌ر نه‌و موسلمانانه‌ی که له‌ پیزی پێشه‌وه‌ نوێژ ده‌که‌ن، وه مه‌لانیکه‌ته‌کانیش داوای لئ خوشبوونیان بۆ ده‌که‌ن و بۆ یان ده‌پارینه‌وه، ووترا پێغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) نه‌ی پیزی دووه‌م؟ فرموی پیزی دووه‌میش.

^(۲۰) رواه أحمد وأبو داود وابن خزيمة وابن حبان، وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (١٨٣٩).

^(۲۱) رواه أحمد في المسند (٢٢٩٢٣)، وصححه الشيخ الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (٤٩١).

چوارهم: هه رکه سيک له نويزی جه ماعه تدا له لای راستی نيمامه وه بېت

يه کيکی تر له وانهی که مه لانيکه ت دوعای بؤ ده کات و بؤی ده پارېته وه نه وانه که له نويزی جه ماعه تدا له لای راستی نيمامه وه نويز ده کهن ^(۲۲).

نيمامی (مُسلم) گيړاويه تيه وه له بَرَاوَه (خوای لى پازى بېت) که هه رمويه تی: ((كُنَّا إِذَا صَلَّيْنَا خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) أَحْبَبْنَا أَنْ نَكُونَ عَنْ يَمِينِهِ يُقْبَلُ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ)) ^(۲۳).

واته: نيتمه نه گه ر نويزمان بکړدايه له دواى پيغه مبهري خواوه (پييمان ﷺ خوڅش بوو لای پاستيه وه بين بؤ نه وهی که سه لامی دايه وه پووی ليتمان بېت و پوومان تى بکات.

^(۲۲) نيمامی (أبو داود) گيړاويه تيه وه له (عَابِثَةَ) هره که پيغه مبهري خوا ﷺ هه رمويه تی: «إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى نَبِيِّهِ الْمُتَّقِينَ» واته: خوای گه وره په همو به زه يی خوای ده ريښت به سه ر نه و موسلمانانہی که له پزیی راستی نيمامه وه نويز ده کهن، وه مه لانيکه ته کانیش دواى لى خوڅش بوونيان بق ده کهن و بق يان ده پارېته وه، نه م هه رمووده يه ی نو سه ر کړدوويه تی به به لکه، به لام (ضعيف) هه و کارى پى نا کړيت، بړوا نه: ضعيف أبى داود (۱۰۳) وضعيف ابن ماجه (۱۰۰۵) وضعيف الجامع الصغير (۱۶۶۸)، وه زانای هه رمووده ناس شيخی نه لبانی عيله تی (ضعيف) که ی با سکر دو وه له (ضعيف سنن أبى داود (رقم ۱۰۴) و مرگير.

^(۲۳) صحيح مسلم (۱۶۷۶)، (اشْتِخَابَ يَمِينِ الْإِمَامِ).

پینجه م: گه یاندنی ریزه نویژی جه ماعت بهیه کتری و پرکردنه وهی بۆشایی

یه کیکێ تر له وه که سانهی که مه لائیکه ته دوعای بۆ ده کات و بۆی ده پارینه وه، نهوانه که ریزه کان ته واو ده که ن و بۆشایی پرده که نه و.

دایکی ئیمانداران خاتوو (عائشه) (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رمویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى الَّذِينَ يَصِلُونَ الصُّفُوفَ)) (۲۴).

واته: خوای گه وره په حمو به زهیی خوای ده ریژیت به سه ره وه موسلمانانهی که ریزه کان ده گه یه نن به یه ک و بۆشایی سه فه کان پرده که نه وه، وه مه لائیکه ته کانیش داوای لی خوشبوونیان بۆ ده که ن و بۆیان ده پارینه وه، وه ئیمامی (ابن حبان) ناو نیشانیکێ داناوه به ناوی (په حمو به زهیی خوای په ره ردار له گه ل داوای لی خوشبوونی مه لائیکه ته کان بۆ نهوانه ی ریزه کان ده گه یه نن به یه ک و بۆشایی پرده که نه وه) (۲۵).

(۲۴) رواه أحمد (۱۰۴۸) وابن ماجه (۹۹۵) وصححه الشيخ الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (۵۰۱).

(۲۵) بروه: الإحسان في تقريب صحيح ابن حبان (۵۳۶/۵).

شه شه م: موسلمانينک کاتيک ده ئيت (امين) له نويزي جه ماعت.

چه ندين به لگهي صحيح ههيه له سه ره وهی که مه لانيکه ته کان
 ئامين ده کەن له پاش خویندنی سوره تی فاتحه ی ئیمام له وانه ش:
 هاوه لی به ریز أبو هريرة (خوای لی پانی بیت) ده فره مویت:
 پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فره مویه تی: ((إِذَا قَالَ الْإِمَامُ ﴿غَيْرَ الْمَقْصُوبِ
 عَلَيْهِمْ وَلَا السَّائِلِينَ﴾ فَقُولُوا آمِينَ، فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ قَوْلَهُ قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ
 لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)) (۲۶).

واته: نه گهر پيش نويز خوین وتی: ﴿غَيْرَ الْمَقْصُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا
 السَّائِلِينَ﴾ نه وایوه ش بلین: ئامین، چونکه به پاستی هه رکه سیك
 ئامین کردنه کهی له گهل ئامینی مه لانيکه ته کاندایه ک بگریت، نه وای
 په روه ردگار له گوناوه تاوانه کانی پیشووی خوش ده بیت (۲۷).

(۲۶) رواه البخاري (۷۸۲).

(۲۷) سه باره ت به کات و شوتنی ئامین ووتن، زانای پایه بهرز (ابن العثيمين) فره مویه تی: متى يقول
 آمين؟ فالجواب: أما الإمام فإذا انتهى من قوله: السَّائِلِينَ وكذلك المنفرد) واته: نه گهر ووترا که
 ده بیت (آمین) بگریت؟ وه لاهه کهی نه وهیه که پيش نويز خوین نه گهر کوتایی به سوره تی (الفاتحه
 هیتا، دوی ووتنی: السَّائِلِينَ (آمین) ده کات، هه روه ها نه و کسانه ش که به تنها نويزه کانیان نه بجا
 ده دن، به روانه: (الشرح الممتع على زاد المستقنع: ۱ / ۵۳۹) وه رگنر .

وه مه وه ما ابو هريرة (خوای لى پازى بيت) فه رموده يه کي ترمان بؤ
 ده گيرپښته وه ده فه رموويت: پښغه مبهري خوا (ﷺ) فه رمويه تى: ((
 إِذَا قَالَ أَحَدُكُمْ آمِينَ. وَالْمَلَائِكَةُ فِي السَّمَاءِ آمِينَ فَوَافَقَتْ إِخْدَاهُمَا
 الْأُخْرَى غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ))^(۲۸) واته: نه گهر يه کيکتان ووتى
 (نامين) له نويزدا له دواى ته واو بوونى سوره تى فاتحه ﴿وَلَا الْمَسَاءِينَ﴾
 وه مه لانیکه ته کان له ناسمان ووتيان (نامين)، جا هه رکه سيک (نامين)
 ووتنه کي له گهل (نامين) ووتنى مه لانیکه ته کان يه ک بگريت، نه وه
 خوای په روه ردگار له گوناو تاورانه کانی پيشوى خوش ده بيت .
 سوودو ناموژگاري نه م دوو فه رموده يه :

- (۱) مه لانیکه ته کان نامين ده کهن بؤ نه وکه سانه ي له نويزي
 جه ماعه ندا له کو تاي سوره تى فاتحه دا نامين ده کهن.
- (۲) مه به ست له ووتن و ناميني مه لانیکه ته کان، واته: مه لانیکه ته کان
 ده فه رموون: په روه ردگار وه لاميان بده رموه.
- (۳) مه لانیکه ته کان تکاو شه فاعه ت بؤ نويز خوښلن ده مکن و بويان
 ده پاپښنه وه^(۲۹).

^(۲۸) رواه البخاري (۷۸۱) ومسلم (۹۴۴-۹۴۵) .

^(۲۹) زورتيک له خدکي توشي هله دهن له گهل نيما يان پيش نيما نامين ده کهن، بيگومان نه ميش
 هه ليه، چونکه مه لانیکه ت لپاش نه وي نيما ده لیت نامين نينجا نامين ده کهن، وورگير.

جهوتهم: دانیشن له دواى نوێژى جهماعهت.

یه کێکی تر له و که سانهی که مه لائیکه ته کان بۆی ده پارینه وه، نه وانه که له دواى نوێژى جهماعهت داده نیشن و زیکری خواى پهروه ردار ده که ن.

هاوه لى به پریز أبو هُریره (خوای لى پازى بیئت) ده فه رموویت: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموویه تی: ((الْمَلَائِكَةُ تَصَلِّي عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مُصَلَاةٍ الَّذِي صَلَّى فِيهِ مَا لَمْ يُحْدِثِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ)) (٣٠).

واته: مه لائیکه ته کان دوعاو داواى لیخوشبوون بۆ نه و که سانه تان دکه ن، مادام له مزگه وتدان وه له و شوینه دان که نوێژتان تییدا نه جامداوه، نه گهر ده ست نوێژی هه بیئت وه نازاری که س نه دات، نه وا مه لائیکه ته ده فه رموون: خوايه لیى خوشبه و په حمى لى بکه (٣١).

نیمامى (البخاري) گێراویه تیه وه له أبو هُریره وه (خوای لى پازى بیئت) که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموویه تی: ((فَإِذَا صَلَّى لَمْ تَزَلِ الْمَلَائِكَةُ

(٣٠) رواه احمد في المسند (٨١٠٦) وقال الشيخ احمد شاكر حديث صحيح (هامش المسند ٢/ ٢٩٢).

(٣١) نهم فه رمودميه شيخ نه لبانى به (صحيح)ى داناره له، صحيح الجامع (٦٧٢٧) ومركب.

تُصَلِّيَ عَلَيْهِ مَا دَامَ فِي مُصَلَاةِ اللَّهِ صَلَّى عَلَيْهِ، اللَّهُمَّ ارْحَمَهُ) (۳۲).

واته: نه گهر موسلمانێک نوێژی کرد له مزگهوت، نهوا بهردهوام مه لائیکه ته کان بۆی ده پارینه وه و داوای لِيَخْشُش بوونی بۆ ده که ن، مادام له مزگهوتدان وه له و شوینه دان که نوێژتان تیییدا نه نجامداوه، ده فهرموون: خواجه لێی خوشبه و په حمی لێ بکه .

دانیشتن له مزگهوت له داوای نوێژی که لێ ده و کرده وانهی که مه لائیکه ته کان پێش برکێ ده که ن بۆ به رزکردنه وهی بۆ ئاسمان، وه هۆکاره بۆ لِيَخْشُش بوونی گوناھو تاوان، وه هۆکاره بۆ نه وهی به خوشی و کامه رانی له دنیا دا ژیا ن به سه ر به ری.

نیمامی (الترمذی) گێراویه تیه وه له ابْنِ عَبَّاسٍ (خوایان لێ پازی بیت) که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرموویه تی: خوای په روه ردگار پێمی فهرموو: ((يَا مُحَمَّدُ هَلْ تَذَرِي فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: فِي الْكُفَرَاتِ. وَالْكُفَرَاتِ: الْمَكْتُ فِي الْمَسَاجِدِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، وَالْمَشْيِ عَلَى الْأَقْدَامِ إِلَى الْجَمَاعَاتِ، وَاسْبَاغُ الْوُضُوءِ فِي الْمَكَارِهِ، وَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ عَاشَ بِخَيْرٍ وَمَاتَ بِخَيْرٍ وَكَانَ مِنْ خَاطِبَيْهِ كَيَوْمَ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ)) (۳۳).

(۳۲) رواه البخاري (۶۴۷) .

(۳۳) رواه الترمذی (۱۷۳) وصححه الشيخ الألباني في صحيح سنن الترمذی (۹۸) .

واته: ئه‌ی محمد ئایا ده‌زانیت مه‌لائیکه‌ ته نزیکه‌ کانم به‌ دوا‌ی چ
شتیدا ده‌گه‌ پێن و پیش‌برکیتی له‌ سه‌ر ده‌که‌ن؟

منیش ووت: به‌ ئێ ئه‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگار، ئینجا پیغه‌مبه‌ری خوا
(ﷺ) فه‌رمووی: له‌ سه‌رینه‌وه‌کانی تاوان ده‌گه‌ پێن، وه‌ ئه‌و کاره‌
چاکانه‌ی که‌ ده‌بنه‌ که‌فاره‌ت و مایه‌ی سه‌رینه‌وه‌ی تاوانه‌کان ئه‌مانه‌ن:
مانه‌وه‌و دانیشتن له‌ دوا‌ی نوێژه‌کان له‌ مزگه‌وتدا، وه‌ پۆیشتن و
هه‌نگاونان و چوون بۆ مزگه‌وت و ئه‌نجامدانی نوێژی جه‌ماعه‌ت، وه‌
ده‌ست نوێژ شو‌رین له‌ کاتی نا په‌حه‌تیدا، جا هه‌ر که‌ سی‌ک ئه‌وانه‌
ئه‌نجام بدات ئه‌وا به‌ خێرو خۆشی ده‌ژێت و به‌خۆشی ده‌مریت و له‌
گونا‌هو تاوان پاک ده‌بیته‌وه‌ وه‌ک ئه‌و پۆژه‌ی که‌ له‌ دایک بووه‌.

دوو پرسیار سه‌باره‌ت به‌ دانیشتن له‌ مزگه‌وت دوا‌ی نوێژه‌کان؟

یه‌که‌م: ئایا بۆ به‌ ده‌سته‌تێنانی دوعاو پارانه‌وه‌ی مه‌لائیکه‌ ته‌کان
مه‌رجه‌ له‌و شو‌ینه‌ دابنیشیت که‌ نوێژه‌که‌ت تیدا ئه‌نجامداوه‌، یان
ئه‌گه‌ر شو‌ینه‌که‌ش بگوریت له‌ ناو مزگه‌وته‌که‌دا له‌و پارانه‌وه‌یه‌ بێ
به‌ش ده‌بیت؟

وه‌لآم: زانا‌ی پایه‌به‌رز (إِبْن حَجَر) (په‌حه‌م‌تی خوا‌ی لی‌بی‌ت) له‌
رافه‌ی (فی مُصَلَاة) دا فه‌رموویه‌تی: ئه‌و شو‌ینه‌یه‌ که‌ نوێژه‌که‌ی تیدا

نه‌نجامداوه، به‌لام نه‌گه‌ر نییه‌تی نه‌وه بیته نه‌وا شوینه‌که‌شی بگۆریت له‌ ناو مزگه‌وته‌که‌دا نه‌و خێرو پاداشته‌ی بۆ ده‌نوسریت^(۳۴).

دووهم: ئایا نه‌گه‌ر ئافره‌تان له‌ ماله‌وه دوا‌ی نه‌نجامدانی نوێژه‌کانیان دابنیشن نه‌وا نه‌و فه‌رموودانه‌ نه‌وانیش ده‌گرێته‌وه‌و نه‌و خێرو پاداشت و پارانه‌وه‌یه‌یان بۆ ده‌نوسریت؟

وه‌لامیکس نزیک لهم باره‌یه‌وه: زانای پایه‌به‌رز (ابن باز) (په‌حمه‌تی خوای لیبت) ووتوویه‌تی: به‌هه‌مان شیوه‌ نه‌گه‌ر ئافره‌تیش له‌ دوا‌ی نوێژی به‌یانی دانیشته‌و قورئانی خویندو زیکری خوای په‌روه‌ردگاری کرد تا‌کو ده‌رکه‌وتن و به‌رز بوونه‌وه‌ی خۆر، پاشان دوو پکاهه‌ت نوێژ بکات نه‌وه نه‌و خێرو پاداشت و پارانه‌وه‌یه‌یان بۆ ده‌نوسریت که‌ له‌ فه‌رمووده‌کاندا باسکراوه^(۳۵).

(۳۴) فتح الباری شرح صحیح البخاری (۱۳۶/۲).

(۳۵) به‌روانه: مجموع فتاوی و مقالات متنوعه‌ لسماحة‌ الشیخ عبد‌العزیز بن باز (۱۱/۴۰۳-۴۰۴).

هه شتەم: نه نجامدانی نوښتی به یانی و عه سربه جه ماعت

به کيکی تر له وانهی که مه لانيکه ته کان بوی ده پارېنه وه، نه وانه
که نوښتی عه سرو نوښتی به یانی به جه ماعت نه نجام ده ده ن.

نیمامی (أحمد) گڼاویه تیه وه له أَبُو هُرَيْرَةَ وَهُ (خوای لی پانی بیت) که
پنځه مبهری خوا (ﷺ) فرموویه تی: ((تَجْتَمِعُ مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ
النَّهَارِ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الْعَصْرِ، فَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ،
فَتَصْعَدُ مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ وَتَنْبِثُ مَلَائِكَةُ النَّهَارِ، وَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلَاةِ
الْعَصْرِ، فَتَصْعَدُ مَلَائِكَةُ النَّهَارِ وَتَنْبِثُ مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ، فَيَسْأَلُهُمْ رَبُّهُمْ
كَيْفَ تَرَكْتُمْ عِبَادِي، فَيَقُولُونَ أَتَيْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ، وَتَرَكْنَاهُمْ وَهُمْ
يُصَلُّونَ «فَاغْفِرْ لَهُمْ يَوْمَ الدِّينِ»)) (۳۶).

واته: مه لانيکه ته کانی شه وو مه لانيکه ته کانی پوژ کۆده بنه وه و
به يه ک ده گەن، له کانی نوښتی به یانی و نوښتی عه سردا، جا کاتيک که
به يه ک ده گەن و کۆده بنه وه له نوښتی به یانیدا، نه و مه لانيکه ته کانی
شه و سه ر ده که ون و به رز ده بنه وه و مه لانيکه ته کانی پوژ جيگير ده بن،
وه کاتيک که به يه ک ده گەن و کو ده بنه وه له نوښتی عه سردا،
مه لانيکه ته کانی پوژ سه ر ده که ون و به رز ده بنه وه و مه لانيکه ته کانی

(۳۶) رواه أحمد (۹۱۴۰) و ابن خزيمة (۳۲۲) و ابن جبان (۲۰۶۱) وصححه الشيخ شاکر.

شه‌و جیگیر ده‌بن، ئنجا پرسیاریان لی ده‌کات په‌روه‌ردگاریان که
چۆن به‌نده‌کانی منتان به‌جی هیشت، نه‌وانیش، له‌وه‌لامدا
ده‌فه‌رموون: کاتی که له‌لایان بووین نه‌وان نوێژیان ده‌کرد، وه‌کاتی که
به‌جیانمان هیشت نه‌وان نوێژیان ده‌کرد، په‌روه‌ردگار له‌گونا‌هو
تاوانه‌کانیان خوشبه‌له‌پۆژی دوایدا^(۳۷).

نیمامی (ابن خزيمة) (په‌حمه‌تی خوائ لیبت) ناو‌نیشانیکی داناوه
له‌سه‌ر نه‌م فه‌رموده‌یه، به‌ناوی کۆ بوونه‌وه‌ی مه‌لانیکه‌ته‌کانی شه‌رو
پۆژ له‌نوێژی به‌یانی و نوێژی عه‌سردا، وه‌پارانه‌وه‌ی مه‌لانیکه‌ته‌کان
بۆ نه‌و که‌سانه‌ی که‌ئاماده‌ی ده‌بن^(۳۸).

هه‌روه‌ها نیمامی (ابن حبان) باسیکی داناوه له‌صحیحه‌که‌یدا
به‌ناوی مه‌لانیکه‌ته‌کان داوا‌ی لی‌خوشبوون ده‌که‌ن بۆ نه‌و که‌سانه‌ی که
ئاماده‌ی نوێژی به‌یانیان و عه‌سران ده‌بن^(۳۹).

(۳۷) نه‌م فه‌رموده‌یه شیخ نه‌لبانی به‌(صحیح)ی داناوه له‌مَجْمَعُ التَّرغِيبِ وَالتَّوْبَةِ (۴۶۳) وهرگیز.

(۳۸) صحیح ابن خزيمة (۱/۱۶۵).

(۳۹) به‌روانه: الإحسان فی تَفْهِيْمِ مَجْمَعِ ابْنِ حَبَانَ (۵/۴۰۹).

نویه‌م: سه‌لاواتدان له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)

یه‌کیکی تر له‌و که‌سانه‌ی که مه‌لانیکه‌ته‌کان دوعای بؤ ده‌که‌ن و بؤی ده‌پارینه‌وه، نه‌وانه‌ن که سه‌لاوات ده‌ده‌ن له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (۴۰).

هاوه‌لی خۆشه‌ویست أبی بن کعب (رضی الله عنه) به پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرموو: (يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَكْثِرُ الصَّلَاةَ عَلَيْكَ فَكَمْ أَجْعَلُ لَكَ مِنْ صَلَاتِي فَقَالَ: مَا شِئْتَ، قَالَ: قُلْتُ الرُّبْعَ. قَالَ: مَا شِئْتَ، فَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ، قُلْتُ النِّصْفَ. قَالَ: مَا شِئْتَ فَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ. قَالَ: قُلْتُ ثَلَاثِينَ قَالَ: مَا شِئْتَ فَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ، قُلْتُ: أَجْعَلُ لَكَ صَلَاتِي كُلَّهَا. قَالَ: «إِذَا تُكْفَى هَمَّكَ وَيُغْفَرُ لَكَ ذَنْبُكَ» (۴۱).

(۴۰) نیعماسی (احمد) گێڕاویه‌تی‌وه له (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَهُوَ كَهْ فَرَمَوِيه‌تی: «مَنْ صَلَّى عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَمَلَائِكَتُهُ سَبْعِينَ صَلَاةً فَلْيُجَلَّ عَبْدٌ مِنْ ذَلِكَ أَوْ يُكَبِّرْ» واته: هه‌ر که‌سێک یه‌ک سه‌لاوات بدات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئەوا خۆی گه‌وره‌ په‌حم و به‌زه‌یی خۆی ده‌پێژێت به‌سه‌ر ئەو به‌نده‌یه‌دا، وه‌ هه‌فتا هه‌زار مه‌لانیکه‌ت بۆ ئەو که‌سه‌ ده‌پارینه‌وه‌و داوا‌ی لی‌خۆشبوونی بۆ ده‌که‌ن، جا باب‌ه‌نده‌ ئێ‌ده‌ سه‌لاوات بدات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئەم فەرمووده‌یه‌ نووسه‌ر کردویه‌تی به‌ به‌لگه‌، به‌لام (ضعیف) سه‌و کاری پێ‌ناکړیت، بڕوانه: ضعیف مشکاة المصابیح (۹۳۵) وضعیف الترغیب والترهیب (۱۰۳۰) و مریگێر.

(۴۱) رواه الترمذی (۱۲۹/۷-۱۳۰) و حسنه‌ الشیخ‌ الألبانی فی صحیح سنن‌ الترمذی (۲/۲۹۹).

واته: ئه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) من زۆر سه لاوات له سه ر تو ده ده م، چه ندی کاتم به سه لاواتدان له سه ر تو بیه مه سه ر، پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی: به ویستی خۆت، أُبَيّ کوپی گعب (خوای لی پازی بیت) فهرمووی: چوار به کی کاته کانم به سه لاواتدان له سه ر تو ده به مه سه ر، پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی: به ویستی خۆت، نه گهر زیاتریبیت نه وه باشترو خیرتره بۆت، أُبَيّ کوپی گعب (خوای لی پازی بیت) فهرمووی: نیوه ی کاته کانم به سه لاواتدان له سه ر تو ده به مه سه ر، پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی: به ویستی خۆت، نه گهر زیاتریبیت نه وا باشترو خیرتره بۆت، أُبَيّ کوپی گعب (خوای لی پازی بیت) فهرمووی: دوو له سه ر سی (له نیوه زیاتری کاته کانم به سه لاواتدان له سه ر تو ده به مه سه ر، پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی: به ویستی خۆت، نه گهر زیاتریبیت نه وا باشترو خیرتره بۆت، أُبَيّ کوپی گعب (خوای لی پازی بیت) فهرمووی: هه موو کاته کانم به سه لاواتدان له سه ر تو ده به مه سه ر، پیغه مبهری (ﷺ) فهرمووی: نه گهر تو زۆربه ی کاته کانت به سه لاوات دان له سه رمن به سه ر به ری نه وا مه به سستی دونیاو دواپۆژت دیته دی و خه مو خه فه ت نامینییت و په روه ردگار له تاوانه کانت خۆش ده بییت .

هه رکه سیك پیتی خۆشه زانیاری زیاتری هه بییت له سه ر سودو پاداشتی سه لاواتدان له سه ر پیغه مبهری خوا (ﷺ) نه وه با بگه پیته وه بۆ کتیبی (جلاء الأفهام في الصلاة والسلام على خير الأنام، لِلْحَافِظِ ابْنِ الْقَيْمِ).

ده‌یه‌م: هه‌رکه‌سیک بۆ براهه‌کی موسلمان‌ی بپارێته‌وه له پاشمله

یه‌کی‌کی تر له‌ و سه‌رفرازانه‌ی که مه‌لانیکه‌ته‌کان بۆی ده‌پارینه‌وه،
نه‌وانه‌ن که بۆ براهه‌ی موسلمان‌ی خۆیان دپارینه‌وه له پاشمله.

نیمامی (مُسْلِم) گێراویه‌تی‌وه له أُمِّ الدَّرْدَاءِوه (خوای لی‌ پازی بیت)
که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: ((دَعْوَةُ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ لِأَخِيهِ
بِظَهْرِ الْغَيْبِ مُسْتَجَابَةٌ عِنْدَ رَأْسِهِ مَلِكٌ مُوَكَّلٌ كُلَّمَا دَعَا لِأَخِيهِ بِخَيْرٍ قَالَ
الْمَلِكُ الْمُوَكَّلُ بِهِ آمِينَ وَلَكَ بِمِثْلِ)) (٤٢).

واته: دوعا و پارانه‌وه‌ی موسلمان بۆ براهه‌ی موسلمان‌ی له پاشمله‌وه له
کاتی دیار نه‌بوونیدا وه‌لام دراوه‌یه‌ و قه‌بووله‌، له‌ لای سه‌ری
مه‌لانیکه‌تیک هه‌یه‌ سپێدراده‌ به‌وه‌ی هه‌ر کاتیک بپارێته‌وه به‌ خێر بۆ
برای موسلمان‌ی، نه‌وه نه‌وه مه‌لانیکه‌ته‌ ده‌فه‌رموویت: ئامین خوایه
وه‌لامی بده‌ره‌وه‌و به‌ نه‌ندازه‌ی نه‌ویش بۆ خۆی.

له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا نه‌وه‌مان بۆ دهرده‌که‌ویت که خه‌لکی دوو جوړن.

جوړی یه‌که‌م: نه‌وانه‌ن که دوعا و پارانه‌وه‌یان بۆ ده‌کریت له‌لایه‌ن
برای موسلمان‌انیانه‌وه له پاشمله، وه مه‌لانیکه‌تیش ده‌فه‌رمووی:
ئامین. خوایه وه‌لامی بده‌ره‌وه‌.

(٤٢) رواه مسلم (٧١٠٥).

جۆری دووهم: نه وانهن که ده پاریته وه بۆ برای موسلمانان له پاشمله، مه لائیکه تیش ده فهرمووی: خواجه به نه ندازهی نه و دوعاو پارانه وهیه بۆ خۆی بییت.

نیمامی (النَّوَوِي) فهرموویه تی: له م فهرمووده یه دا فه زلّ و پاداشتی دوعاو پارانه وه بۆ برای موسلمان له پاشمله، وه نه گهر که سیک بپاریته وه بۆ کۆمه لیک موسلمان نه واهه مو نه و فه زلّ و پاداشته به ده ست ده هینیت^(۴۳).

وه هه ندیک له پیاوچاکانی پیشینی نه م ئوممه ته نه گهر ویستی دوعاو پارانه وهیه کی هه بویه نه واهه بۆ برای موسلمان ده پارییه وه بۆ نه وهی نه و دوعایه بۆ خۆی و برای موسلمان وه لام بدریته وه^(۴۴).

نیمامی (الدَّهَّيْ) گێپارییه تیه وه له أُمُّ الدَّرْدَاءِ وه (خوای لی پازی بییت) که أَبُو الدَّرْدَاءِ (خوای لی پازی بییت) (۳۶۰) دۆست و خۆشه ویستی له بهر خوای هه بووه و بۆیان ده پارییه وه له نوێژدا، وه ده یه فهرموو: ئایا پیت خۆش نییه مه لائیکه ته کان بۆم بپاریته وه^(۴۵).

^(۴۳) بېروانه: شرح النووي علی صحيح مسلم (۹۴/۱۷).

^(۴۴) بېروانه: شرح النووي علی صحيح مسلم (۹۴/۱۷).

^(۴۵) بېروانه: سير أعلام النبلاء (۳۵۱/۲).

يانزهيم: هه رکه سينک مال و سامان ببه خشيت له پيناوي خوادا

يه کيکي تر له وانهی که مه لانيکه ته کان دوعای بؤ ده که ن و بؤی ده پارينه وه، نه وانه ن که له پيناوي خوادا مال و سامان ده به خشن.

نيمامي (البخاري ومسلم) گيڤاويانه ته وه له أَبُو هُرَيْرَةَ وه (خوای لی پازی بیت) که پيغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رمويه تی: ((مَا مِنْ يَوْمٍ يُضْبَحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا، وَيَقُولُ الْآخَرُ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْسِكًا تَلَفًا))^(۴۶).

واته: هيچ پۆڤي نيه که بنده کان پۆڤيان لی ده بيته وه، دوو مه لانيکه ت دینه خواره وه، يه کيکيان ده فه رموي: خوا ديه ببه خشه به و که سه ی که ده به خشيت له بهر خاتری تو وه جيگای نه وه شی بؤ پر بکه ره وه که به خشيوي تي، نه وه ی تريان ده ليت: نه ی خوايه نه و که سه ی ده ستي گرتوته وه و نابه خشيت و چروکه ماله که ی لی بگره وه و له ناوی به ره.

نيمامي (أحمد) گيڤاويه تيه وه له أَبُو الدَّرْدَاءِ وه (خوای لی پازی بیت) که پيغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رمويه تی: ((مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ قَطُّ إِلَّا بُعِثَ بِجَنَبَيْهَا مَلَكَانِ يُنَادِيَانِ يُسَمِعَانِ أَهْلَ الْأَرْضِ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ يَا أَيُّهَا

^(۴۶) رواه البخاري كتاب الزكاة (۱۱۴۲) ومسلم كتاب الزكاة (۱۰۱۰).

النَّاسُ! هَلُمُّوا إِلَى رَبِّكُمْ، فَإِنَّ مَا قُلَّ وَكَفَى خَيْرٌ مِّمَّا كَثُرَ وَأَهْلِي، وَلَا
آبَتْ شَمْسٌ قَطُّ إِلَّا بُعِثَ بِجَنَّتَيْهَا مَلَكَانِ يُنَادِيَانِ يُسَمِعَانِ أَهْلَ الْأَرْضِ
إِلَّا الثَّقَلَيْنِ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلَفًا وَأَعْطِ مُمْسِكًا مَالًا تَلَفًا^(۴۷).

واته: هه‌چ پۆڤێك نیه‌ كه‌ خۆر تێیدا هه‌ڵ هاتبێ ئیلا له‌ ته‌نیشتی‌دا
دوو مه‌لانیكه‌ت نێردراوه‌و بانگ ده‌كه‌ن، جا هه‌رچی له‌سه‌ر زه‌وییه‌
گوێیان له‌و بانگه‌ ده‌بێت، جگه‌ له‌ مڕۆڤ و جن، ده‌فه‌رموون: ئه‌ی
خه‌لكینه‌! وه‌رن بۆلای په‌روه‌ردگارتان، چونكه‌ به‌پاستی ئه‌و مال و
سامانه‌ی كه‌م بێت و به‌شت بكات باشته‌ له‌وه‌ی كه‌ زۆر بێت و
سه‌رقال و بێ ئاگات بكات له‌ په‌رستنی خوای گه‌وره‌، وه‌ هه‌چ پۆڤێك
خۆری تێدا نه‌گه‌راوه‌ته‌وه‌ ئیلا له‌ ته‌نیشتی‌دا دوو مه‌لانیكه‌ت نێردراوه‌و
بانگ ده‌كه‌ن، جا هه‌رچی له‌سه‌ر زه‌وییه‌ گوێیان له‌و بانگه‌ ده‌بێت،
جگه‌ له‌ مڕۆڤ و جن، ده‌فه‌رموون: خوادیه‌ بیه‌خشه‌. به‌و كه‌سه‌ی كه‌
ده‌به‌خشیت له‌به‌ر خاتری تۆ وه‌ جیگای ئه‌وه‌شی بۆ پێ بگه‌ره‌وه‌ كه‌
به‌خشیویتی، وه‌ ئه‌وه‌كه‌سه‌ی ده‌ستی گرتۆته‌وه‌و نابه‌خشیت و چروكه‌
ماله‌كه‌ی لی بگه‌ره‌وه‌و له‌ناوی به‌ره‌.

^(۴۷) رواه احمد وابن حبان وصححه الألباني في الصحيحة (٤٤٣) وفي صحيح الترمذي والتهذيب (١٧٠٦).

دوانزهيم: هه رکه سيک به پوژوو بيت و پارش شيو بکات

به کيکي تر له و که سانهی که مه لانيکه ته کان دوعای بؤ ده که نو بؤی ده پارينه وه، نه وانه که پاش شيوان هه ل دهستن و به پوژوو ده بن.

ثيمامی (ابن حبان) گيژاويه تيه وه له ابن عمره وه (خوایان لی پازی بيت) که پيغه مبهري خوا (ﷺ) فرمويه تی: ((إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى الْمُتَسَحِّرِينَ))^(۴۸).

واته: به پاستی خوی په روه ردگار لای مه لانيکه ته کان مه دخی نه وکه سانه ده کات که پاش شيوان هه ل دهستن و به پوژوو ده بن، وه مه لانيکه ته کانیش داوی لیخوش بوونيان بؤ ده که کن و بؤيان ده پارينه وه.

وه ثيمامی (ابن حبان) باسيکی داناوه له صحيحه کهيدا به ناوی لیخوشبوونی په روه ردگار، وه پارانه وهی مه لانيکه ته کان بؤ نه وانهی پارش شيو ده که کن^(۴۹).

ثيمامی (احمد) گيژاويه تيه وه له أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِي (خوی لی پازی

^(۴۸) رواه ابن حبان والطبرانی، وصححه الشيخ الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (۵۱۹).

^(۴۹) بروهانه: الإحسان في تقريب صحيح ابن حبان (۲۴۵/۸).

بیّت) که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرمویه تی: ((السُّحُورُ أَكْلُهُ بَرَكَةٌ فَلَا تَدْعُوهُ وَلَوْ أَنَّ يَخْرَجَ أَحَدُكُمْ جَرْعَةً مِنْ مَاءٍ فَإِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى الْمُتَسَحِّرِينَ))^(۵۰).

واته: پارش شیو کردن خواردنیکی به به ره که ته، نه که ن له دهستی بدن، نه گهر ته نها به خواردنه وهی قومیک ئاویش بیّت، چونکه به پاستی خوی په روه ردگار لای مه لائیکه ته کان مه دخی نه وکه سانه ده کات که پارش شیوان هه ل دهستن بۆ به پۆڤوو بوون، وه مه لائیکه ته کانیش داوای لیخۆش بوونیان بۆ ده که ن و بۆیان ده پارینه وه.

^(۵۰) رواه احمد (۱۱۷۰۶) وصححه الشيخ الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (۱۰۷۰).

سیانزه یه م: پارانه وهی میوانیکی به پۆژوو بۆ خامن مان

یه کینکی تر له وانیهی که مه لائیکه ته کان بۆی ده پارینه وه، نهوانه ن که خواردن و به ریانگ بۆ پۆژوان ناماده ده که ن^(۵۱).

نیمامی (ابن خزيمة) ناو نیشانیکی داناوه به ناوی: پارانه وهی مه لائیکه ته کان بۆ نه و که سانهی که به ریانگ بۆ پۆژوانان ناماده ده که ن و لایان به ریانگ ده که نه وه.

ههروه ها نیمامی (ابن حبان) باسیکی داناوه به ناوی: پارانه وهی مه لائیکه ته کان بۆ نه و که سانهی که پۆژوانان به ریانگیان لاده که نه وه.

(۵۱) نیمامی (أحمد) گێڕایه تیه وه له (أُمُّ غُذَاةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) وه که پێغه مبه ری خوا (ﷺ) هاتوه بۆلای، وه چه ند پیاویک له قه ومه که ی (أُمُّ غُذَاةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) لای بوون، تنجا خورمای بۆ بردن تا کو ببخۆن، وه نهوانیش خواردیان و یه کینک له و پیاوانه کۆکی، پێغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی: نه وه چه تی؟ نه ویش روتی: من به پێننوم، پێغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی: «أَمَّا إِنَّهُ مَا مِنْ صَائِمٍ يَأْكُلُ عِنْدَهُ مَغَاطِرٌ إِلَّا صَلَّتْ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ حَتَّى يُقْرَأُوا» واته: به لام هه رکه سیک پۆژوان له لای به ریانگ بکاته وه، نه و مه لائیکه ته کان بۆی ده پارینه وه دوعای بۆ ده که ن تا کو هه لده ستن، نه م فه رموده یه ی نووسه ر کردیه تی به به لکه، به لام (ضعیف) هه و کاری پی ناگریت، به روانه: ضعیف الترمذی (۷۸۴) وضعیف ابن ماجة (۱۷۸۴) وضعیف الجامع الصغیر (۱۴۸۳)، وه زانی فه رموده ناس شیخی نه لبانی عیله تی (ضعیف) که ی باس کردوه وه له (ضعیف سنن الترمذی (۹۱/۱) وه له سلسله الأحادیث الضعیفة (۵۰۳/۳) به لام فه رموده ی صحیح هدی که (شعبد بن عبادة (ﷺ) فه رموی: نه که ر پێغه مبه ری خوا (ﷺ) به ریانگی له لای هه رکه سیک بکریه تیه وه نه و ده یه رموی: «أَكُلْ طَعَامَكُمْ الْأَنْبَاءُ صَلَّتْ عَلَيْكُمُ الْمَلَائِكَةُ وَأَنْظَرُ عَنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ» واته: پیاو چا کان خوارنستان بخۆن مه لائیکه ته کان بۆتان بپارینه وه پۆژوانیش لاتان به ریانگ بکه نه وه. رواه أحمد وابو داود وابن ماجة، وصححه الشيخ الألبانی فی صحیح سنن أبي داود (۳۸۵۴) ومکرر.

چوارده يه م : هه رکه سيک سهردانی نه خوش بکات

يه کيکي تر له وانهی که مه لائيکه ته کان بڙی ده پارښه وه، نه وانه ن که سهردانی نه خوشی موسلمانان ده که ن و به سهریان ده که نه وه .

نيمامی (أحمد) گيږاويه تيه وه له نيمامی علي (خوای لى پازى بيت) که پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرموويه تی: ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ عَادَ أَخَاهُ إِلَّا ابْتِغَتْ اللَّهُ لَهُ سَبْعِينَ أَلْفَ مَلَكٍ يُصَلُّونَ عَلَيْهِ مِنْ أَى سَاعَاتِ النَّهَارِ كَانَ حَتَّى يُمْسِيَ وَمِنْ أَى سَاعَاتِ اللَّيْلِ كَانَ حَتَّى يُصْبِحَ)) (۵۲).

واته : هيچ موسلماننک نيهه که سهردانی براهه کی موسلمانى بکات که نه خوش بيت، ئيلا خوای په روه ردگار حه فتا هه زار مه لائيکه ته ده نيږيت دووعای خيږى بڙ ده که ن و بڙى بپارښه وه، نجا له هه کاتيکي پوږدا بيت تاوه کو شه و دادى، يان له هه ر کاتيکي شه و دابيت تاوه کو پوږ دادى.

وه هه روه ها نيمامی (أحمد) فهرمووده يه کی تری گيږاوه ته وه له نيمامی علي (خوای لى پازى بيت) که پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرموويه تی: ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَعُودُ مُسْلِمًا غَدْوَةً إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمْسِيَ وَإِنْ عَادَ عَشِيَّةً إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ

(۵۲) رواه احمد وابن حبان وصححه الشيخ الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (۳۴۷۶) .

حَتَّى يُصْبِحَ وَكَانَ لَهُ خَرِيفٌ فِي الْجَنَّةِ)) (٥٣)

واته: هيچ موسلمانئىك نيهه كه سهردانى موسلمانئىكى نه خۆش بكات له به يانيدا ئيلا حه فتا هه زار مه لانيكهت بۆى ده پارپينه وه و داواى ليخۆش بوونى بۆ ده كه ن تاكو ئيواهره، وه نه گه ر له ئيواهدا سهردانى بكات نه و حه فتا هه زار مه لانيكهت بۆى ده پارپينه وه و داواى ليخۆش بوونى بۆ ده كه ن تاكو به يانى، وه باخيكى له به هه شتدا پيڤه به خشريت.

(٥٣) رواه احمد (٩٧٥) والترمذي (٩٦٩) وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (٥٧٦٧)

پانزه يه م: هه رکه سينک قسه ي خير بکات له سهر نه خوش يان له سهر

مردوو

يه کيکي تر له و سهر فرازو به خته وه رانه ي که مه لانيکه ته کان بؤي ده پارېنه وه، نه وانه که قسه ي خير ده که ن له سهر نه خوش يان مردوو.

نيمامي (مُسلم) گيړاويه تيه وه له اُمُّ سَلَمَة وه (خوای لى پازى بيت) که پيغه مبهري خوا (ﷺ) فرموويه تى: ((إِذَا حَضَرْتُمُ الْمَرِيضَ أَوْ الْمَيِّتَ فَقُولُوا خَيْرًا فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ))^(۵۴).

واته: کاتيک که ده چن بؤلاى نه خوش يان ناماده ي جه نازه ي مردوويک بوون نه وه قسه ي خيرو باش بکه ن، چونکه هه رچى ئيوه بيلين مه لانيکه ته کان ناميني له سهر ده که ن .

^(۵۴) رواه مسلم (۲۱۶۸) واحمد (۲۷۲۵۴) والترمذي (۹۹۳) .

شانزه يه م: هه رکه سيک خه لکی فيري کاري خيرو چاک بکات

يه کيکی تر له وانهی که مه لانيکه ته کان بۆی ده پاريينه وه دوعای بۆده کهن، نه وانهن که خه لکی فيري کاري خيرو باش و چاک ده کهن.

نيمامي (التَّزْمِيْدِي) گيڤاويه تيه وه له اَبُو اُمَامَه وه (خوای لی پازى بيت) که فه رموى: باسى دوو پياوکرا بۆ پيغه مبهري خوا (ﷺ) يه کيکیان خوا به رست و نه وهی تريشيان زانا، پيغه مبهري خوا (ﷺ) فه رموى: ((فَضْلُ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِى عَلَى أَدْنَاكُمْ « ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ » إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَهْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَتَّى الثَّمَلَةُ فِي جُحْرِهَا وَحَتَّى الْحُوتُ لِيُصَلُّوا عَلَى مُعَلِّمِ النَّاسِ الْخَيْرِ)) (٥٥).

واته: فه زلّ و پله و پايه ی زانا به سه ر خوا به رسته وه، وه كه فه زلی من وایه به سه ر نزمترین كه س له ئیوه، پاشان پيغه مبهري خوا (ﷺ) فه رموى: خوای گه و ره باسى زاناكان ده كات به چاكه له لای مه لانيکه ته كان، وه مه لانيکه ته كان و نه وهی له ئاسمانه كاندايه و نه وهی له زه وييه كاندايه و ته نانه ت ميرو له ش له ناو كونه كهيدا وه حوتيش داواى په حمه ت و ليخوش بوون بۆ ئه و كه سه ده كه ن كه خه لك فيري خيرو چاكه ده كات.

(٥٥) رواه الترمذي وصححه الشيخ الألباني في صحيح سنن الترمذي (٢٦٨٥) وفي صحيح الجامع (٤٢١٣).

حه قده یه م: هه رکه سینک ته و به بکات و بگه رینه وه بؤ لای خوای گه وره

یه کیکی تر له وانه ی که مه لانیکه ته کان بؤی ده پارینه وه و دوعای
بؤده کن، نه وانه ن که ته و به ده کن و ده گه پینه وه بؤ لای خوای گه وره.

خوای په روهردگار ده فهرمویت:

﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ. وَيَسْتَغْفِرُونَ
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا
وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَفِيهِمْ عَذَابٌ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي
وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَفِيهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ
رَحِمْنَاهُ. وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾﴾ (غافر: ۷ - ۹).

واته: نه و مه لانیکه تانه ی که عهرشی خوای په روهردگار هه ل
ده گرن، وه نه وانه ش که له ده ورین و ته سبیحات و ستایش و سوپاسی
خوای په روهردگار ده کن، نیمان و باوه پی نۆد به هیزو دامه زداویان
پتیه تی، وه دوا ی لیخۆشبوون ده کن بؤ نه وانه ی که باوه پران
هیناوه ده لئین: په روهردگارا په حمه ت و میهره بانی تۆ زانست و
زانباری تۆ هه موو شتیکی پی گرتۆته وه، خۆش بیه له وانه ی که
ته و به یان کردووه له گونا مه کانیا ن په شیمان و شوین به رنامه و
پتیا زی تۆ ده که ون، وه له ناگری دۆزه خیش بیان پارێزه.

په‌روه‌ردگارا بیان خه‌ره‌ نه‌و باخو باخاته‌ی به‌ه‌شته‌وه‌ که به‌لێنت
پیداون، هاوپی له‌گه‌ل نه‌و که‌سانه‌دا که چاکه‌ خوازن، له‌ باوک و دایک و
هاوسه‌ران و نه‌وه‌کانیان، به‌پاستی هه‌ر تو خواجه‌کی بالا ده‌ست و
دانایت، وه‌ له‌ تۆله‌ی هه‌موو گونا‌هه‌کان بیان پارێزه‌، وه‌ هه‌رکه‌سیک
له‌ تۆله‌ی گونا‌هه‌کان به‌پارێزیت له‌ پۆژی دوایدا، نه‌وه‌ به‌پاستی تو
په‌حمت پیکردوه‌، هه‌ر نه‌وه‌شه‌ سه‌ر فرازی و سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌ و
بی سنوور .

چهند پروونکردنه‌وه‌یه‌که‌ له‌م نایه‌ته‌ پیرۆزانه‌دا :

یه‌که‌م : نه‌و مه‌لانیکه‌تانه‌ی که‌ له‌م نایه‌ته‌دا باسکراون (هه‌لگری
عه‌رشى خواى گه‌وره‌ن و نه‌وانه‌ی له‌ ده‌ورین) ده‌پارێنه‌وه‌ بۆ باوه‌پاران،
که‌ نه‌وانه‌ به‌پێزترینی مه‌لانیکه‌ته‌کانن، وه‌ک ئیمامی (القرطبي)
ووتویه‌تی^(۵۶)

وه‌ زانای پایه‌ به‌رز شیخ (السَّغْدِي) ووتویه‌تی: نه‌و مه‌لانیکه‌تانه‌ی
که‌ خواى گه‌وره‌ هه‌لگرتنی عه‌رشى گه‌وره‌ی پێسپاردوون، هه‌یچ
گومانیکى تێدانیه‌ی که‌ له‌ گه‌وره‌ترین و به‌هێزترینی مه‌لانیکه‌ته‌کانن،

^(۵۶) به‌روانه‌: تفسیر القرطبي (۲۹۴/۱۵) .

بۆیه باسکردنیا ن به وهی که نزیکن له خوی گه وره وه به لگه یه له سه ر نه وهی که چاکترین جۆری مه لائیکه تن^(٥٧).

دووهم: به دلنیا یی نه وانهی که دوعاو پارانه وهی نه م مه لائیکه تانه یان بۆ گیرا ده بیّت، به سی شیوه وه سف کراون، نه وانیش:

(١) باوه پداران. چونکه خوی په روه ر دگار له ئایه ته که دا

ده فه رموویت: ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ زانای پایه به رز شیخ

(ناصر السّغفري) له ته فسیره که یدا ووتوو یه تی: نه مه سودو به رو بومی

باوه پو ئیمان، چونکه نه و مه لائیکه تانه ی ئیمان و باوه پی زۆر به هینو

دامه زوا یان به خوی گه وره هینا وه هیه تاوان و گونا هیکیان نییه

بۆ نه هلی ئیمان و باوه پداران ده پارینه وه دوی لیخۆش بوونیا ن بۆ

ده که ن لای خوی گه وره، که واته باوه پدار به هوی باوه په ئینانیه وه

نه م فه زل و شانازییه به ده ست ده هینیت^(٥٨).

^(٥٧) پروه: تفسیر السعدی (٨٠٠).

^(٥٨) پروه: تفسیر السعدی (٨٠٠).

(۲) ته‌ویه‌کاران. چونکه‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿فَاَعْرِ لِّلَّذِيْنَ تَابُوْا﴾، نه‌وانه‌ی که‌ له‌ هاوبه‌ش بپیاردان و گونا‌ه و تاوان ته‌و به‌ ده‌که‌ن^(۵۹).

(۳) شوین که‌وتووی به‌رنامه‌و پێیازی خوا. چونکه‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَاتَّبِعُوْا سَبِيْلَكَ﴾ واته‌: فریشته‌کان ده‌لێنک نه‌ی په‌روه‌ردگار له‌و که‌سانه‌ خو‌ش به‌ که‌ به‌پاستی شوینی ئایینی ئیسلام که‌وتوون^(۶۰).

سَیِّهَم: نه‌و مه‌لانیکه‌تانه‌ داوای پێنج شتیان له‌ خوای په‌روه‌ردگار کردووه‌ بۆ باوه‌رداران، نه‌وانیش:

(۱) لَیخو‌ش بوونی تاوان. چونکه‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَسْتَغْفِرُوْنَ لِّلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ واته‌: داوای لَیخو‌ش‌بوون ده‌که‌ن بۆ نه‌وانه‌ی که‌ باوه‌ریان هێناوه‌، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فَاَعْرِ لِّلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَتَّبِعُوْا سَبِيْلَكَ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگار خو‌ش‌بیه‌ له‌وانه‌ی که‌ ته‌وبه‌یان کردووه‌ له‌ گونا‌ه‌کانیان په‌شیمانن.

^(۵۹) به‌روانه‌: تفسیر القرطبی (۲۹۵/۱۴) و تفسیر السعدي (۸۰۱).

^(۶۰) به‌روانه‌: تفسیر القرطبی (۲۹۵/۱۵) و تفسیر البغوي (۹۳/۴) و زاد المسیر (۲۰۹/۷).

(٢) پاراستن له ناگری دۆزهخ. چونکه خوای په روه ردگار ده فره مویت:

﴿وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ واته: وه له ناگری دۆزهخیش بیان پاریزه.

(٣) خستنه ناو باخ و باخاتی به هه شتی به ئین پندراو له گه ل باوک و

دایک و هاوسه ران و نه وه کانیان. چونکه خوای په روه ردگار

ده فره مویت: ﴿رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ

مِنْ آبَائِهِمْ وَازْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ﴾ واته: په روه ردگار بیان خه ره نه و

باخ و باخاتی به هه شته وه که به ئینت پیداون، وه له گه ل باوک و

دایک و هاوسه ران و نه وه کانیان.

(٤) پاراستنیان له تۆله ی هه موو گونا هه کان. چونکه خوای

په روه ردگار ده فره مویت: ﴿وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ﴾ واته: په روه ردگار

له تۆله ی هه موو گونا هه کان بیان پاریزه ^(٦١).

چواره م: ووته ی سه له فی نه م ئومه ته سه باره ت به م ئایه ته و دوعاو

پارانه وه ی مه لانیکه ته کان.

یحی کوپی مُعَاذ به دۆست و هاوه له کانی ده فره موو: له مانای نه م

ئایه ته تیبگه ن و بیری لی بکه نه وه، چونکه به پاستی نه گه ر

مه لانیکه تیک له خوای گه وره بپارینه وه تا له باوه پداران خوش ببیت،

^(٦١) به روانه: تفسیر ابن کثر (٧٦/٤) وفتح القدیر (٦٨٧/٤) و تفسیر السعدي (٨٠١).

ئه‌وا خوای گه‌وره‌ لییان خۆش ده‌بیته‌، چای مه‌موو مه‌لانیکه‌ته‌کان
و مه‌لگرانی عه‌رشی خوای گه‌وره‌ بۆت بپارینه‌وه^(٦٢).

خَلَفَ كُورَى هِشَامَ دَه‌لَيْت: قورئانم به‌سه‌ر (سُلَیْمَ کُورَى عِیسی)
خوینده‌، کاتیک گه‌یشتمه‌ ﴿وَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ده‌ستی کرد
به‌گریان، پاشان فه‌رمووی: ئه‌ی خه‌له‌ف! باوه‌ردار چه‌نده‌ به‌پێژه
له‌لای خوای گه‌وره‌، له‌سه‌ر جیگا که‌ی خه‌وتوو وه‌ مه‌لانیکه‌ته‌کان
داوای لیخۆش بوونی بۆ ده‌که‌ن^(٦٣).

مُطَرَفِ کُورَى الشَّخِيرِ ووتویه‌تی: زانیومانه‌ و بۆمان پوون بووه‌ته‌وه
که‌ دڵسۆزترین دروستکراو له‌ دروستکراوه‌کانی خوای گه‌وره‌
مه‌لانیکه‌ته‌کانن، وه‌ ناپاکترین و فیلبازترین دروستکراو له‌
دروستکراوه‌کانی خوای گه‌وره‌ دا شه‌یتانه‌کانن، پاشان ئه‌و ئایه‌ته‌ی
سوره‌تی (غافر)ی خوینده‌وه^(٦٤).

^(٦٢) بېروانه: تفسیر القرطبی (٢٩٥/١٥).

^(٦٣) بېروانه: تفسیر القرطبی (٢٩٥/١٥).

^(٦٤) بېروانه: تفسیر القرطبی (٢٩٥/١٥) و تفسیر البغوي (٩٣/٤) و تفسیر ابن کثیر (٧٦/٤).

ههژدهیهه: دوعاو پارانه وهی مه لائیکه ته کان بۆ پیغه مبهری خوا (ﷺ)

بیگومان پیغه مبهری خوا (ﷺ) به خسته وه رترین بهندهی خوای پهروه ردگار، وه به رترینیانه له پله و پایه دا وه خیرترینیان، وه مه لائیکه ته کان دوعای بۆ ده کهن و داوای پله و پایه ی به رزی بۆ ده کهن لای پهروه ردگار، ههروه ک خوای پهروه ردگار ده فره موویت:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ﴾ الأحزاب

واته: به پاستی خوای گه وه ره حم و به زهیی خوی ده پێژیت به سه ر پیغه مبهری خوا (ﷺ) وه مه لائیکه ته کان داوای پله و پایه ی به رزی بۆ ده کهن لای خوای گه وه ره، نهی نه وانهی که باوه پتان هیناوه نیوهش سه لاوات و سه لامی له سه ر بدهن .

نیعامی (ابن کثیر) له ته فسیره که یدا ووتویه تی: مه به ست له م ئایه ته دا نه وه یه که خوای گه وه ره بۆ بهنده کانی پوونکردۆته وه هه والی پیداون به وهی که پیغه مبه ره که ی (ﷺ) پله و پایه ی نۆد به رزی بۆ سنوری هه یه، بۆیه له لای مه لائیکه ته نزیکه کانی مه دحی ده کات، وه مه لائیکه ته کانیش داوای پله و پایه ی به رزی بۆ سنوری بۆ ده کهن، پاشان خوای گه وه ره فه رمان به هه موو موسلمانان ده کات به وهی که سه لاواتی له سه ر بدهن (۶۵)

(۶۵) بهروانه: تفسیر ابن کثیر (۳/۵۵۷) تفسیر السعدی (۷۳۱) .

چه‌ند روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: له‌سه‌ره‌تای ئایه‌ته‌که‌دا خوای په‌روه‌ردگار ده‌فرموویت:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ﴾ وه‌ نه‌مه‌ش (جُمْلَة اِسْمِيَّة) بۆ به‌رده‌وامی

ده‌بییت، هه‌روه‌ها ئایه‌تی ﴿يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾ (جُمْلَة فِعْلِيَّة) بۆ

تازه‌کردنه‌وه و نوێ بوونه‌وه ده‌بییت (واته: هه‌ر کاتی‌ک سه‌لاواتان

له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دا، نه‌وه ده‌ست هه‌لمه‌گرن له‌سه‌ر

سه‌لاواتدان، به‌لکو هه‌موو کاتی‌ک دووباره‌ی بکه‌نه‌وه و بیڵینه‌وه^(٦٦).

دووهم: ئه‌م ئایه‌ته به‌ ئامرازی دلنیا‌یی ده‌ستی پێ‌کردوه که ئه‌ویش

(إِنَّ) وه‌ سووده‌که‌شی ئه‌وه‌یه بۆ گرنگی هه‌وال و باسه‌که‌یه، وه‌ هه‌یچ

گومانێ‌ک له‌وه‌دا نییه که فهرمایشته‌کانی خوای په‌روه‌ردگار هه‌مووی

حه‌ق و راستن نه‌گه‌رچی به‌ ئامرازی دلنیا‌یش ده‌ستی پێ‌ نه‌کردبییت

یان تێیدا نه‌بییت، چای که تێیدا بییت^(٦٧).

سێ‌یه‌م: وه‌ صافی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ (النَّبِيِّ) له جیا‌تی (مُحَمَّد)

ئه‌میش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر پایه به‌رزی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)^(٦٨).

^(٦٦) بېروانه: روح المعاني (٧٥/٢٢).

^(٦٧) بېروانه: روح المعاني (٧٦/٢٢).

^(٦٨) بېروانه: روح المعاني (٧٦/٢٢).

چوارهم: مه لائیکه ته کان دراونه ته پال خوی گه وره له کاتی سه لاواتدانیاندا له سه ر پیغه مبهری خوا (ﷺ) نه ویش بۆ (الاستغراق) واته: هه موویان، هه روه ک خوی گه وره ده فه رموویت: (وَمَلَكْتُكَ) نه یفه رموه: (الْمَلَايَكَةُ) له گه ل نه وهی که هه موو مه لائیکه ته کان به پێزو گه وره و پایه به رزو شکۆ مه ندن، نه وه ش نه وه ده گه یه نیت که هه رچی به پێزو شکۆ مه ندو گه وره و پیرۆز بێت، نه وه ده دریته پال خوی په روه ردگاری گه وره و بالا ده ست ^(٦٩).

پینجه م: پایه به رزی پیغه مبهری خوا (ﷺ) به وهی که هه موو نه و مه لائیکه تانه سه لاواتی له سه ر نه دهن، وه نه میش هیچ که سیک ناتوانیت ژمارهی نه و صلاواتانه بژمیریت جگه له خوی گه وره، نه مه ش گه وره ترین پایه و پێزه بۆ پیغه مبهری خوا (ﷺ) ^(٧٠).

سویاس بۆ خوی په روه ردگار که یارمه تی دام نه م باسه یان وه رگیا و ته وا و بووم و کۆتای هات به بهشی یه که م .

^(٦٩) بهروانه: روح المعاني (٧٦/٢٢) .

^(٧٠) بهروانه: روح المعاني (٧٦/٢٢) .

باسی دووهم: کین نهوانه‌ی مه‌لانیکه‌ته‌ نه‌فره‌تیان لی ده‌کات

- که‌سانیک هه‌ن به‌د به‌خت و خراپه‌کارن مه‌لانیکه‌ته‌کان
 نه‌فره‌تیان لی ده‌که‌ن و دوعای خراپیان لی ده‌که‌ن، وه‌ دوورن
 له‌ په‌حم و به‌زه‌یی خوای گه‌وره‌، نه‌وانیش نه‌مانه‌ن:
- (۱) هه‌رکه‌سیک جوین به‌هاوه‌له‌ به‌پیزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) بدات.
 - (۲) هه‌رکه‌سیک له‌ مه‌دینه‌ تاوان و بیدعه‌ نه‌نجام بدات.
 - (۳) هه‌رکه‌سیک خه‌لکی مه‌دینه‌ بترسینیته‌ و سته‌میان لی بکات.
 - (۴) هه‌رکه‌سیک ناوو په‌چه‌له‌کی خۆی بداته‌ پال جگه‌ له‌ باوکی.
 - (۵) هه‌رکه‌سیک په‌یمان و به‌لین بشکینیت.
 - (۶) هه‌رکه‌سیک له‌ خیرو به‌خشینی مالیدا چروک و په‌زیل بیت.
 - (۷) نه‌و سی جۆره‌ که‌سه‌ی که‌ جبریل دوعای لیکردوون .
 - (۸) هه‌رکه‌سیک به‌ چه‌ک یان به‌ ئاسن ئاماژه‌ بۆ موسلمانیک بکات.
 - (۹) هه‌رکه‌سیک ببیتته‌ به‌ربه‌ست له‌ نێوان خاوه‌نی کوژراویک و
 تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی بکوژیکدا.
 - (۱۰) نه‌و ئافره‌تانه‌ی جینگای پیاوه‌که‌ی جیده‌هیلیت.
 - (۱۱) هه‌رکه‌سیک بی باوه‌رییت و به‌وشیوه‌یه‌ش به‌مریت.
 - (۱۲) هه‌رکه‌سیک له‌ پاش باوه‌ره‌مینان بی باوه‌رییتته‌وه‌ .
- به‌ پشتیوانی خوای په‌رومردگار باسی هه‌موو نه‌مانه‌ ده‌که‌ین به‌ به‌لگه‌وه‌ .

يه کهم: هه رکه سينک جوين به هاوه له کاني پيغه مبهري خوا (ﷺ)

يه کيک له وانهی که مه لانيکه ته کان نه فره تی لی ده که ن و دوعای لی ده که ن، نه وانه ن که جوین به هاوه له کاني پيغه مبهري (ﷺ) ده دهن. نيمامي (الطبراني) گيږاويه تبه وه له ابْن عَبَّاس وه (خوابان لی پازی بیت) که پيغه مبهري خوا (ﷺ) فرمويه تی: ((مَنْ سَبَّ أَصْحَابِي فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ، وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ)) (۷۱).

واته: هه رکه سينک جوين به هاوه لآنم بدات نه وه نه فره تی خوا و مه لانيکه ته کان و هه موو خه لکی له سهر بیت. وه پيغه مبهري خوا (ﷺ) پيگري کردوه له وهی که جوين به هاوه له کاني بدریت. نيمامي (بخاري و مسلم) گيږاويانه ته وه له أَبُو سَعِيد الْخُدْرِي (خوای لی پازی بیت) که پيغه مبهري خوا (ﷺ) فرمويه تی: ((لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي، فَلَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدًّا أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ)) (۷۲) واته: جوين به هاوه له کانم مه دهن، چونکه به پاستی نه گهر يه کيک له نيوه به نه ندازهی کتوی ثوحد زير ببه خشيت نه واپه شتا ناگات به مشتیکي نه وان، به لکو ناگات به نيو مشتيشيان.

(۷۱) بروانه: رواه الطبراني وصححه الشيخ الألباني في الصحيحة (۲۴۴۰) وفي صحيح الجامع (۶۲۸۵).

(۷۲) رواه البخاري (۳۶۷۳) ومسلم (۶۶۰۱).

دووهم: هه‌رکه‌سیک له‌ مه‌دینه‌ تاوان و بیدعه‌ نه‌ نجام بدات

یه‌کیکی تر له‌ وه‌که‌سانه‌ی که به‌دبه‌خت و چاره‌ په‌شن و مه‌لانیکه‌ته‌کان نه‌فره‌تی لی‌ ده‌که‌ن و دوعای لی‌ ده‌که‌ن، نه‌وانه‌ن که له‌ شاری مه‌دینه‌ دا تاوان نه‌ نجام ده‌ده‌ن یان شتی داهینراو زیاد ده‌که‌ن که له‌دیندا نییه‌.

نیمامی (بُخاری) گێڕاویه‌تی وه‌ له‌ نیمامی عَلِيّ (خوای لی‌ پازی بیّت) که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: ((الْمَدِينَةُ حَرَامٌ، مَا بَيْنَ عَائِرٍ إِلَى ثَوْرٍ، فَمَنْ أَخَذَ حَدَثًا، أَوْ آوَى مُحَدِّثًا، فَقَلْبُهُ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ، لَا يُقْبَلُ مِنْهُ عَدْلٌ وَلَا صَرْفٌ)) (٧٣).

واته: شاری مه‌دینه‌ حه‌رامه‌ تاوان و بیدعه‌ی تیدا نه‌ نجام بدریت له‌ نێوان شاخی عیر تاکو شاخی ثور، بۆیه هه‌رکه‌سیک تاوان یان بیدعه‌ی تیدا نه‌ نجام بدات، وه‌ یان په‌نای تاوانبار یاخود بیدعه‌چی تیدا بدات، نه‌وه نه‌فره‌تی خوای گه‌وره‌ و مه‌لانیکه‌ته‌کان و هه‌موو خه‌لکی لی‌ بیّت، وه‌خوای گه‌وره‌ نه‌ تۆبه‌ و نه‌ چاکه‌ و نه‌هیچ به‌رامبه‌ری لی‌ وه‌رناگریّت (خوای په‌روه‌ردگار نه‌ عیباده‌تی فه‌رزو نه‌ عیباده‌تی سوننه‌تی لی‌ وه‌رناگریّت).

(٧٣) رواه البخاري (٣١٧٩) ومسلم (٤٦٩) .

سئ يه م: هه رکه سيک خه لکي مه دينه بترسينيت يان سته ميان لي بکات

يه کيکي تر له وکه سانهی که مه لانيکه ته کان نه فره تی لی
ده که نه و دوعای لی ده که نه، نه وانه که خه لکي مه دينه
ده ترسينن يان زولم و سته ميان لی ده که نه.

نيمامي الطبراني) گيږاويه تيه وه له عِبَادَةِ كُوبَى صَابِت (خوای لی
پازی بیت) که پيغه مبهري خوا (ﷺ) فره مويه تی: ((اللَّهُمَّ مَنْ ظَلَمَ
أَهْلَ الْمَدِينَةِ وَأَخَافَهُمْ، فَأَخِفْهُمْ، وَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ، وَالْمَلَائِكَةِ، وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا)) (٧٤).

واته: په روه ردگار هه رکه سيک زولم و سته م له خه لکي مه دينه
ده کات يان نه يان ترسينيت، نه وا توش نه وانه بترسينيت، وه
نه فره تی خوای که وره وه مه لانيکه ته کان وه موو خه لکي لی بیت،
وه خوای که وره نه توبه وه نه چاکه وه نه هيچ به رامبهري لی وه رناگريت،
(خوای په روه ردگار نه عيباده تی فره زو نه عيباده تی سوننه تی لی
وه رناگريت).

نيمامي أحمد گيږاويه تيه وه له جَابِرِ وَه (خوای لی پازی بیت) که
پيغه مبهري خوا (ﷺ) فره مويه تی: ((مَنْ أَخَافَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ أَخَافَهُ

(٧٤) رواه الطبراني وصححه الشيخ الألباني في الصحيحة (٢٦٧١) وفي صحيح الترمذي والترمذي (١٢١٤).

اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا)) (۷۵)

واته: هه رکه سیک خه لکی مه دینه بترسیئیت، نه وه خوای
گه وره دهی ترسیئیت، وه نه فره تی خوای گه وره و
مه لانیکه ته کان و هه موو خه لکی لی بیئت، وه خوای گه وره له
پوژی دوا ییدا نه تویه و نه چاکه و نه هیچ به رامبه ری لی
وه رناگریت.

(۷۵) رواه احمد (۱۲۷۰۹) وصححه الشيخ الالباني في السلسلة الصحيحة (۲۳۰۴)

چوارم: هه رکه سیك ناوو په چه له کی خوی بداته پال جگه له باوکی
 به کیکی تر له و که سانه ی که مه لائیکه ته کان نه فره تی لی
 ده که نو دوعای لی ده که ن، نه و که سه یه که نه ژادو په چه لکی
 خوی بداته پال جگه له باوکی.

نیمای مُسْلِم گپراو یه تیه وه له نیمای عَلِی وه (خوای لی پازی بیت)
 که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرمو یه تی: ((وَمَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ أَوْ
 انْتَمَى إِلَى غَيْرِ مَوَالِيهِ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ لَا يَقْبَلُ
 اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا)) (۷۶).

واته: هه رکه سیك ناوو نه ژادو په چه له کی خوی دایه پال جگه
 له باوکی، یان خوی خسته پال که سانیکي جگه له
 خاوه نه کانی خوی، نه وه نه فره تی خوای گه وره و
 مه لائیکه ته کان و هه موو خه لکی لی بیت، وه خوای گه وره له
 پڅی دوایدا نه توبه و نه چاکه و هیچ به رامبه ری لی وه رناگریت.

هه روه ها پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له فرموده یه کی تر دا فرمو یه تی:
 (مَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ، وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ غَيْرُ أَبِيهِ، فَالْجَنَّةُ عَلَيْهِ حَرَامٌ) (۷۷)

واته: هه رکه سیك ناوو نه ژادو په چه له کی خوی دایه پال

(۷۶) رواه مسلم (۳۳۹۳) .

(۷۷) رواه البخاري (۴۳۲۶) ومسلم (۲۲۹) .

جگه‌ له‌ باوکی خۆی، وه‌ خۆشی باش ده‌زانیت که‌ نه‌وه‌ باوکی
 پاسه‌ته‌قینه‌ی خۆی نه‌، نه‌وا نه‌وه‌که‌سه‌ به‌هه‌شتی له‌سه‌ر
 هه‌رام کراوه‌ .

پینجه‌م: هه‌رکه‌سیک په‌یمان و به‌لین بدات و پاشان بیشکینیت

یه‌کیکی تر له‌وه‌که‌سانه‌ی که به‌دبخت و چاره‌په‌شن و مه‌لانیکه‌ته‌کان نه‌فره‌تی لی ده‌که‌ن و دوعای لی ده‌که‌ن، نه‌وانه‌ن که په‌یمان و به‌لین ده‌ده‌ن و پاشان ده‌ی شکین.

نیمامی بخاری گپراویه‌تیه‌وه له نیمامی علی‌وه (خوای لی پانی بیت) که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: ((وَذِمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ، يَسْعَى بِهَا أَذْنَاهُمْ، فَمَنْ أَخْفَرَ مُسْلِمًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يُقْبَلُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ)) (٧٨).

واته: په‌یمان و به‌لینی موسلمانان یه‌که‌و جیاوازی تیدانییه، ده‌بیت موسلمانان هه‌موویان پابه‌ندی بن، جا هه‌رکه‌سیک په‌یمان و به‌لین بیشکینیت، نه‌وه نه‌فره‌تی خوای گه‌وره و مه‌لانیکه‌ته‌کان و هه‌موو خه‌لکی لی بیت، وه‌خوای گه‌وره له پۆزی دوایدا نه‌تۆبه‌و نه‌چاکه‌و هیچ به‌رامبه‌ری لی وه‌رناگریت.

(٧٨) رواه البخاري (٦٧٥٥) ومسلم (٣٣٩٧).

شه شه م: هه رکه سينک له خيرو به خشيني مائيدا چروک و ږه زيل بيت
 به کيکي تر له و که سانهی که به دبخت و چاره ږه شنو
 مه لانيکه ته کان نه فره تي لي ده کهن و دوعاي لي ده کهن،
 نه وانه که له خيرو به خشيني مائيدا چروک و ږه زيلن.

نيمامي بُخاري و مُسَلِم گيږاويانه ته وه له أَبُو هُرَيْرَة وه (خوای لي پازي
 بيت) که پيغه مبهري خوا (ﷺ) فرمويه تي: ((مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ
 الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا،
 وَيَقُولُ الْآخَرُ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُمْسِكًا تَلْفًا)) (٧٩).

واته: هيچ پوځي نيبه که به ننده کان روژيان لي ده بيتنه وه، دوو
 مه لانيکه ته دينه خواره وه، به کيکيان ده فرموي: خوا ديه ببه خشه
 به و که سهی که ده به خشيت له بهر خاتري تو وه جيگای نه وه شی بو
 پر بکه ره وه که به خشيويتي، نه وهی تريان ده ليت: نهی خوا به
 نه و که سهی ده ستي گرتو ته وه و نابه خشيت و چروکه مال که ی لي
 بگره وه و له ناوی به ره.

نيمامي أَحْمَد گيږاويه تيه وه له أَبُو الدَّرْدَاءِ وه (خوای لي پازي بيت)
 که پيغه مبهري خوا (ﷺ) فرمويه تي: ((مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ قَطُّ إِلَّا بُعِثَ

(٧٩) رواه البخاري كتاب الزكاة (١١٤٢) و مسلم كتاب الزكاة (١٠١٠).

بِحَبَّتِهَا مَلَكَانِ يُنَادِيَانِ يُسْمِعَانِ أَهْلَ الْأَرْضِ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ يَا أَيُّهَا النَّاسُ! هَلُمُّوا إِلَى رَبِّكُمْ فَإِنَّ مَا قُلَّ وَكَفَى خَيْرٌ مِمَّا كَثُرَ وَاللَّهِ، وَلَا آبَتْ شَمْسٌ قَطُّ إِلَّا بَعَثَ بِحَبَّتِهَا مَلَكَانِ يُنَادِيَانِ يُسْمِعَانِ أَهْلَ الْأَرْضِ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا وَأَعْطِ مُنْسِكًا مَالًا تَلْفًا^(۸۰).

واته: ههچ پۆژی نیه که خۆری تیدا ههڵ هاتبێ ئیلا له ته نیشتیدا دوو مه لانیکهت نێردراوه و بانگ ده کهن، جا هه رچی له سه ر زه وییه گوێیان له و بانگه ده بیته، جگه له مرووف و جن، ده فه رموون: نه ی خه لکینه ! وه رن بۆلای په روه ردگارتان، چونکه به پاستی نه و مال و سامانه ی بیته و به شت بکات باشتره له وه ی که زۆر بیته و سه رقال و بی ناگات بکات له په رستنی خوای گه وره، وه ههچ پۆژیک خۆری تیدا نه گه راوه ته وه ئیلا له ته نیشتیدا دوو مه لانیکهت نێردراوه و بانگ ده کهن، جا هه رچی له سه ر زه وییه گوێیان له و بانگه ده بیته جگه له مرووف و جن، ده فه رموون: خودایه ببه خشه به و که سه ی که ده به خشیت وه جیگای نه وه شی بۆ پر بکه ره وه که به خشیویتی، وه نه و که سه ی ده ستی گرتۆته وه و نابه خشیت و چروکه ماله که ی لی بگه ره وه له ناوی به ره .

(۸۰) رواه احمد وابن حبان وصححه الشيخ الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (١٧٠٦) .

چه‌هۆته‌م: نه‌و سێ جوړه‌ خه‌لکه‌ی که‌ جبریل دوعای لیکردوون

یه‌کێکی تر له‌وانه‌ی که‌ مه‌لانیکه‌ته‌کان نه‌فره‌تی لێ ده‌که‌ن و دوعای لێ ده‌که‌ن، نه‌و سێ جوړه‌ که‌سه‌ن که‌ جبریل (علیه‌السلام) دوعای لیکردن به‌وه‌ی که‌ دوورین له‌ په‌حم و به‌زه‌یی خوای که‌وره‌ نه‌وانیش:

(١) که‌سیک بگات به‌ مانگی په‌مه‌زان و به‌بێ هیچ هۆیه‌ک به‌پۆزوو نه‌بیئت .

(٢) که‌سیک پشت بکات له‌ دایک و باوکی له‌ کاتی بێ توانایاندا

(٣) که‌سیک ناوی پیغه‌مبه‌ری خوای (ﷺ) لا به‌یتریت و سه‌لاواتی له‌سه‌ر نه‌دات.

هاوه‌لی به‌پێز مَالِك كُوْرِي الْحُوْرِيْث (خوای لێ پازی بیئت) ده‌فه‌رموویت: جارێکیان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌رکه‌وته سه‌ر مینبه‌ر له‌ پله‌ی یه‌که‌م فه‌رمووی: (آمین)، وه‌ پله‌ی دووه‌میش ووتی: (آمین)، وه‌ له‌ پله‌ی سێیه‌میش ووتی: (آمین)، پاشان که‌ هاوه‌لانی به‌پێز پرسیاریان کرد له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆچی سێ جار ووتت: (آمین)، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((أَتَانِي جَبْرِيلُ (عليه‌السلام)، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ مَنْ أَدْرَكَ أَحَدًا وَالدِّينِ، فَمَاتَ، فَدَخَلَ النَّارَ، فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ، قُلْ آمِينَ، فَقُلْتُ: آمِينَ، قَالَ: يَا مُحَمَّدُ مَنْ أَدْرَكَ شَهْرَ رَمَضَانَ، فَمَاتَ، فَلَمْ يُغْفَرْ لَهُ، فَأَدْخَلَ

النَّارَ، فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ، قُلْ آمِينَ، فَقُلْتُ: آمِينَ، قَالَ: وَمَنْ ذُكِرَتْ
عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْكَ، فَمَاتَ فَدَخَلَ النَّارَ، فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ، قُلْ
آمِينَ، فَقُلْتُ: آمِينَ^(٨١).

واته: کاتیک ئەم ووت: (ئامین)، ئەو جبریل (علیه السلام) بوو هات
بو لام و پیی ووت: ئەی مُحَمَّد (ﷺ) هەر موسلمانێک بە کێک لە
دایک و باوکی پیر بوون و کەوتنە لای ئەوە نەدە چاکە ی لە گەڵدا
نەکردن تا بە هۆیانەو بەجێتە بەهەشتەو، بە لکو خراپ بوو
لە گەڵیان، کاتیک مردوو چوو ئەو ئاگری دۆزەخەو، ئەو خوای
پەروردگار لە پەحم و بەزەیی خۆی دووری خاتەو، بۆی:
(ئامین)، منیش ووت: (ئامین)، کاتیک لە پەیی دووهم ووت:
(ئامین)، جبریل (علیه السلام) پیی ووت: ئەی مُحَمَّد (ﷺ) هەر
موسلمانێک کاتیک مانگی پەمەزانی پێگەیشە ئەوە نەدە چاکە ی
تیا نەکرد تا بە هۆیەو بەجێتە بەهەشتەو، بە لکو خراپە ی تیا
دەکرد، کاتیک مردوو چوو ئەو ئاگری دۆزەخەو، ئەو خوای
پەروردگار لە پەحم و بەزەیی خۆی دووری خاتەو، بۆی:
(ئامین)، منیش ووت: (ئامین)، کاتیک لە پەیی سێیەم ووت:

^(٨١) رواه ابن حبان (٤٠٩) والحاكم (٤٤٥) وصححه الشيخ الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (٩٩٦).

(نَامِین)، جبریل (عَلَيْهِ السَّلَام) پێی وۆتم: ئه‌ی مُحَمَّد (عَلَيْهِ السَّلَام) هه‌ر
 موسلمانێک کاتی که ناوی لای هینراو بیستی، به‌لام سه‌لاواتی
 له‌سه‌رت نه‌دا، تا به‌ هۆیه‌وه‌ بچیت به‌هه‌شته‌وه‌، به‌لکو گوئی
 پینه‌داو پشت گوئی خست و به‌ که‌می زانی، کاتی که مردوو
 چوو ه‌ناگری دۆزه‌خه‌وه‌، ئه‌وه‌ خۆی په‌روه‌ردگار له‌ په‌حم و
 به‌زه‌یی خۆی دووری خاته‌وه‌، بلی: (نَامِین)، منیش وۆتم:
 (نَامِین).

نِیمامی (الطیبی) فه‌رمویه‌تی: هۆکاری دوعا کردن له‌و سێ جور که‌سه
 نه‌وه‌یه‌ که‌:

(١) سه‌لاواتدان له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) واتای پێژ لێنان و حورمه‌ت
 گرتن و خۆش ویستنیتی، جا هه‌رکه‌سێک پێغه‌مبه‌ری خۆی (ﷺ) خۆش
 بویت و پێژی لێ بگریت، ئه‌وا خۆی گه‌وره‌ پێژو حورمه‌ت بۆ ئه‌و که‌سه
 داده‌نیت، وه‌ هه‌رکه‌سێکیش پێژو حورمه‌ت و خۆشه‌ویستی نه‌بیست نه‌بیست
 پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، ئه‌وا خۆی گه‌وره‌ سوک و پسواو سه‌ر شوپی
 ده‌کات.

(٢) وه‌ مانگی په‌مه‌زان مانگی که‌ گه‌وره‌و پیرۆزه‌ له‌لای خۆی گه‌وره‌،
 ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ
 الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ﴾ (البقرة: ١٨٥).

واته‌: مانگی په‌مه‌زان مانگی که‌ قورئانی تیدا نێردراوه‌ته‌ خواره‌وه‌،
 بۆنه‌وه‌ی بېیته‌ پێنیشاندهری خه‌لکی، وه‌ چه‌نده‌ها به‌لگه‌ی پۆشنی

تیدایه بۆ پێنموونی و جیاکردنه وهی په واو نا په وا . ئنجا هه رکه سێک به بیرو باوه پێکی بته وو به هیزه وه له رهمه زاندا به پۆژوو ببیت و چاوه پوانی پاداشته که ی له خوای گه وره بکات، نه وا خوای گه وره له تاوانه کانی پیشووی خوش ده ببیت، وه هه رکه سێکیش به گه وره ی نه زانیت و پێژ له و مانگه پیرۆزه نه گریت، نه وا خوای گه وره پسواو سه ر شوپی ده کات.

(٣) هه روه ها پێژ گرتن له دایک و باوک و باش بوون له گه لیاندا فه رمانی خوای گه وره یه، ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَيَالِ الْوَالِدِينَ إِحْسَنًا﴾ (الإسراء: ٢٣).

واته: په روه ردگارت برپاری داوه و فه رمانی کردوه که هیچ شتێک نه په رستن جگه له و، وه له گه ل دایک و باوکتاندا چاک بن، بۆیه هه رکه سێک پێژ له دایک و باوکی نه گریت و چاک نه ببیت له گه لیاندا، نه وا خوای گه وره پسواو سه ر شوپی ده کات .

هه شته م: هه رکه سینک به چهک یان به ناسن ئاماژه بؤ موسلمانیک بکات یه کیکی تر له و که سانهی که به دبخت و چاره په شنو مه لائیکه ته کان نه فره تی لی ده که ن و دوعای لی ده که ن، نه وانه که یووی چهک یان ناسن و چه قو له برای موسلمانیان ده که ن.

نیمامی مُسَلِم گِیَراویه تیه وه له أَبُو هُرَیْرَةَ وه (خوای لی پازی بیّت) که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فره موویه تی: ((مَنْ أَشَارَ إِلَى أَخِيهِ بِخَدِيدَةٍ فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَلْعَنُهُ حَتَّىٰ وَإِنْ كَانَ أَخَاهُ لِأَبِيهِ وَأُمِّهِ))^(۸۲).

واته: هه رکه سینک ئاماژه بؤ برای موسلمان بکات به ناسن، نه و مه لائیکه ته کان نه فره تی لی ده که ن، نه که ر چی نه و موسلمانیهی که ده یتر سینت برای باوک و دایکی خوشی بیّت.

نیمامی (النَّوَوِي) له شه رحی ئه م فره مووده یه دا فره موویه تی: پِیگِری و قه دهغه و ترسیکی نۆر توندی تِیدا یه بۆ نه وانهی که نازار به برای موسلمانیان ده که ینن، وه هه روه ها پِیگِری و قه دهغه یه و گشتیه و بؤ هه موو که سینکه، جا نه و که سه تاوانبار بیّت یان تاوان بار نه بیّت، وه بؤ گالته و سوعهت بیّت یان بؤ یاریکردن و خوشی بیّت، نه و نه فره تی مه لائیکه ته کان به لگه یه بؤ هه رامیی نه و کاره^(۸۳).

^(۸۲) رواه مسلم، باب التَّهْمِي عَنِ الْإِشَارَةِ بِالسَّلَاحِ إِلَى مُسْلِمٍ (٦٨٣٢).

^(۸۳) بهروانه: شرح النووي على صحيح مسلم (٤٤٨/٨).

وه‌ هوکاري نه‌م حه‌رام و پێگري و قه‌ده‌غه‌یه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) روونی کردۆته‌وه‌ نه‌ویش:

ئیمامی بخاري گێڕاوه‌ تیه‌وه‌ له‌ أَبُو هُرَيْرَةَ (خوای لی‌ پانی بیت) که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((لَا يُشِيرُ أَحَدُكُمْ عَلَى أَخِيهِ بِالسَّلَاحِ، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي لَعَلَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ فِي يَدِهِ، فَيَقْعُ فِي حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ))^(٨٤) واته‌: با هه‌چ که‌سێک له‌ ئێوه‌ پوه‌ی چه‌که‌که‌ی نه‌کات له‌ برای موسلمانێ، چونکه‌ نه‌و نازانیت له‌وانه‌یه‌ شه‌یتان له‌ ده‌ستی ده‌رکات و بیه‌خته‌ ناو دۆلێک له‌ ناگره‌وه‌ . دوو روونکردنه‌وه‌ له‌م بیه‌سه‌دا:

یه‌که‌م: بێگومان نه‌م پێگري و قه‌ده‌غه‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بۆ به‌ربه‌ست و نه‌هه‌یشتنی بلۆ بوونه‌وه‌ی خراپه‌کاری و تاوانه‌، وه‌ ئاینی پێڕۆزی ئیسلام هه‌موو نه‌و شتانه‌ی قه‌ده‌غه‌کردوه‌ که‌ سه‌ر ده‌کێشن بۆ قه‌ده‌غه‌و حه‌رام .

دووهم: نه‌گه‌ر پوه‌تی‌کردن و نامازی چه‌ک و چه‌قۆو شمشیر بۆ یاریکردن و گالته‌ و سوعبه‌ت بیت، نه‌وه‌ نه‌فره‌تی مه‌لانیکه‌ته‌کانی بۆ واجب ده‌بیت، نه‌ی نه‌گه‌ر که‌سێک موسلمانێک ئازار بدات یان برینداری بکات یان بکوژیت؟ نه‌بیت سزاکه‌ی چۆن بیت؟!

^(٨٤) رواه البخاري (٧٠٧٢) ومسلم (٦٨٣٤) .

**نؤيه م: هه رکه سيک ببيت به ربه ست له نيوان خاوه ني کورژاويک و
توله سه ندنه وهی بکورژيکدا**

نيمامي ابو داؤد گيرايه تيه وه له ابن عباس وه (خويان لي پازي
بيت) که پيغه مبري خوا (ﷺ) فرمويه تي: ((مَنْ قُتِلَ فِي عِمِّيَا أَوْ
رِمِّيَا تَكُونُ بَيْنَهُمْ بِحَجَرٍ أَوْ سَوْطٍ أَوْ بَعْصًا، فَعَقْلُهُ عَقْلُ خَطَا، وَمَنْ قَتَلَ
عَمْدًا فَقَوْدُ يَدِهِ فَمَنْ حَالَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ لَا يَقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ)) (٨٥).

واته: هه رکه سيک به گه په لاوژي يان له په می کردن له نيوان
خوياندا که سيک بکورژيت، جا به به رد بيت يان به قامچي و دار، نه و
بري خوينه که ی بري خويني هه له يه، وه هه رکه سيک به نه نقه ست
بکورژيت، نه و توله ی قصاصه که ی کوشتنه وهی بکورژه که يه، که
تاوانه که له سهر ده ستي پوي داوه، وه هه رکه سيکيش ببيت پيگرو
به ربه ست له نيوان خاوه ني کورژاوه که و توله سه ندنه وهی بکورژه که دا،
نه و نه فره تي خوي گه وره و مه لانيکه ته کان و هه موو خه لکي لي بيت،
وه خوي گه وره له پوژي دواييدا نه توبه و نه چاکه و هيچ به رامبري لي
وه رناگريت.

(٨٥) رواه ابوداود وابن ماجة والنسائي وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (٦٤٥٠).

دهیه م: نه و نافرته تانهی جینگای میرده کانییان جیده هیلن

یه کتکی تر له وانهی که مه لائیکه ته کان نه فره تی لی ده که ن، نه و نافرته تانه که جینگای میرده کانیان جی ده هیلن و سه رجییان له که لدا ناکه ن.

نیمای بُخاري گيرايه تیه وه له أَبُو هُرَيْرَةَ (خوای لی زانی بیت) که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فره موویه تی: ((إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ أَنْ تَجِيءَ لَعْنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ))^(۸۶) واته: نه که ره پیاو خیزانه که ی خوای بانگ کرد بؤ سه رجیی و جیماع کردن و خیزانه که شی نه یات بؤلای، وه پیاوه که ش نه وشه وه به تووره یی بیاته سه ر، نه وه مه لائیکه ته کان نه فره تی لی ده که ن تا کو پؤژ ده بیته وه.

هه روه ها فره مووده یه کی ترمان بؤ ده گيرِیتیه وه له أَبُو هُرَيْرَةَ (خوای لی زانی بیت) که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فره موویه تی: ((إِذَا بَاتَتِ الْمَرْأَةُ مَهَاجِرَةً فِرَاشَ زَوْجِهَا لَعْنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُرْجَعَ))^(۸۷).

واته: نه که ر نافرته تیک به بیزاری و به بی هیج هویه ک جیی میرده که ی به جیهیشت، وه دور له میرده که ی پؤژ بکاته وه، نه و مه لائیکه ته کان نه فره تی لی ده که ن تا کو ده که پیتیه وه.

^(۸۶) رواه البخاري (۵۱۹۳) ومسلم (۳۶۱۴).

^(۸۷) رواه البخاري (۵۱۹۴) ومسلم (۳۶۱۱).

یانزیهیم: ههرکه سیڤ بئی باوه پیت و بهوشیوهیهش بمریت

یه کیکی تر له و که سانه ی که به دبخت و چاره په شنو مه لائیکه ته کان نه فره تی لی ده که نو دوعای لی ده که ن، نه وانه که بئی باوه پین و به بئی باوه پیش ده من.

خوای گه وره له قورئانی پیروژدا ده فره رمویی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كَافَرًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمُ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٦﴾ خَلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ (سورة البقرة).

واته: به پاستی نه وانه ی بئی باوه پ بوون و به بئی باوه پیش مردوون، نه وانه له سه ریانه نه فرینی خوای گه وره و مه لائیکه ته کان تیکرایی خه لکی، وه تئیدا ده میننه وه به هه میشه یی و سزایان له سه ر سووک ناکریتته وه، وه دوا ناخرین له سزاو نه شکه نجه .

ئیمامی (ابن کثیر) له ته فسیره کهیدا فره رمویی ته: خوای گه وره پوونی کردوته وه که ههرکه سیڤ بئی باوه پ بیت و له سه ر بئی باوه پیش بمریت، نه و نه فرینیان له سه ره هه تا پوژی دوا یی، پاشان شوینیان ناگه وه به هیهج شیوهیه ک سزای ناگریان له سه ر سووک ناکریت ته نانه ت بئ سه عاتیکیش، به لکو به هه میشه یی سزا ده درین^(۸۸).

(۸۸) پروانه: تفسیر ابن کثیر (۲/۱: ۲۱۴).

دوانزهیه م: هه رکه سینک له پاش باوه پهنان بی باوه پیتته وه

یه کیکێ تر له و که سانهی که مه لانیکه ته کان نه فره تی لی ده که ن و دوعای لی ده که ن، نه وانه که له پاش نه وهی که باوه پ ده هینن پاشه که ز ده بنه وه و بی باوه پ ده بن.

خوای که وره له قورنانی پیروژدا ده فره رموویت: ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (٨٦) ﴿أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ (٨٧) ﴿خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ (٨٨) ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (٨٩) (ال عمران: ٨٦-٨٩)

واته: چۆن خوای که وره پینموونی که لیک ده کات بی باوه پ بوون دوا ی باوه پهنانیان، وه شایه تیان دابی که نه و پیغه مبه ره پاسته و نیشانهی بۆ هاتی، وه خوای که وره پینموونی که لی سته م کار ناکات، نه وانه سزایان نه وهیه که له سه ریانه نه فرینی خوای که وره و مه لانیکه ته کان وه موو خه لکی، له و نه فرینه دا ده میننه وه به هه میشه یی، وه سزاو نه شکه نجه یان لی سوک نا کریت و مؤلّه ت نا درین، مه که ر نه وانه ی تۆبه یان کر دبیّت دوا ی نه وه و کرده وه ی چاکیان نه نجام دا بیّت، نه وه بیگومان خوای که وره لی خۆشبووی میهره بانه .

ئيمامی الطَّبْرِي له ته فسیره کهيدا فهرموويه تی: چۆن خوای گه وړه
 پښموونی خه لکانیک ده کات که ئینکاری و نکوولی له پاستیتی و
 حقیقه تی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده کهن، له دوی نه وهی که
 به پاستیان داناوه و شایه تیان داوه که نیشانه ی پاستی بؤ هاتووه،
 بؤیه نه وانه دوور ده بن له په حمی خوای گه وړه، وه مه لانیکه ته کان و
 خه لکیش دوعایان لی ده کهن به سزاو نه شکه نجه دانیان به هه میسه یی
 له ناگری دۆزه خدا، وه به هیچ شیوه یه ک نه و سزاو نه شکه نجه یه یان
 له سه رسوک ناکریت (۸۹).

(۸۹) بهروانه: تفهیم الطبری (۵۷۶/۶).

دوو نامۆژگاری

یه کهم: نامۆژگار هه موو که سیکی خاوهن زانست و زانیاری ده کهم، به وهی که نه م که سانه به خه لک بناسینن که مه لائیکه ته کان دوعایان بؤ ده کهن و بؤیان ده پارینه وه، وه ئاگاداریشیان بکه نه وه به وهی که خۆیان به دوور بگرین له و کرده وانهی که تووشی نه فرینی مه لائیکه ته کانیاں ده کات .

دووهم: نامۆژگاریم بؤ خۆم و بؤ هه موو خه لکی به پیاو به ئافره ته وه، بؤ پیش برکی و به ده ستهینانی نه و کارو کرده وانهی که هۆکارن بؤ نه وهی مه لائیکه ته کان دوعامان بؤ بکه ن و بۆمان بپارینه وه، وه خۆشمان به دوور بگرین له و کارو کرده وانهی که هۆکارن بؤ نه وهی که مه لائیکه ته کان نه فره تمان لێیکه ن و دوعامان لی بکه ن.

داواکارم له خواي گه پر وه میهره بان ته و فیکس هه موو لایه کمان به دات.

ئاوۋەزۇك

- پېشەكى وەرگىڭپ (۳)
- پېشەكى نوسەر (۶)
- باسى يەكەم (۱۴)
- هەرگەسىك بە دەست نوڭزەو ە بخەوڭت (۱۶)
- هەرگەسىك دابنىشىت و چاۋەپوانى كاتى نوڭز بكات (۱۹)
- هەرگەسىك لە رېزى پېشەو ەى نوڭزى جەماعەت بېت (۲۰)
- هەرگەسىك لە نوڭزى جەماعەتدا لە لای راستى ئىمامو ە بېت (۲۱)
- هەرگەسىك رېزى نوڭزى جەماعەت بە يەكتىر بگە يەنىت (۲۲)
- لە كاتى (أَمِين) نوڭزى جەماعەت (۲۳)
- دانىشتن لە دواى نوڭزى جەماعەت (۲۵)
- ئەنجامدانى نوڭزى بەيانى و ەسر بە جەماعەت (۲۹)
- سەلاۋاتدان لەسەر پېغەمبەرى خوا (ﷺ) (۳۱)
- هەرگەسىك بۇ برايكى موسلمانى بپارېتەو لە پاشملە (۳۳)
- هەرگەسىك مال و سامان بېخشىت لە پېناۋى خوادا (۳۵)
- هەرگەسىك بە پۇڭو بېت و پاش شىو بكات (۳۷)
- پاراپنەو ەى ميوانىكى بە پۇڭو بۇ خاۋەن مال (۳۹)
- هەرگەسىك سەردانى نەخۇش بكات (۴۰)
- هەرگەسىك قسەى خېر بكات لەسەر نەخۇش (۴۲)
- هەرگەسىك خەك فېرى كارى خەيرو باش بكات (۴۳)
- هەرگەسىك تۆبە بكات و بگەپتەو ە بۇلاى خوا (۴۴)
- دوعا و پاراپنەو ەى مەلانىكە تەكان بۇ پېغەمبەرى خوا (ﷺ) (۵۰)

- باسى دوووم (۵۳)
- هەركەسىڭ جۆڭىن بە ھاۋەلەكانى پېڭەمبەرى خوا (ﷺ) (۵۴)
- هەركەسىڭ لە مەدىنە تاۋان و بېدە ئەنجام بدات (۵۵)
- هەركەسىڭ خەلكى مەدىنە بىرسىنىڭ و سەمىيان لى بىكات (۵۶)
- هەركەسىڭ ناۋو پەچەلەكى خۇزى بداتە پال جگە لە باۋكى (۵۸)
- هەركەسىڭ پەيمان و بەلگىن بىشكىنىڭ (۶۰)
- هەركەسىڭ لە خىرو بەخشىنى مالىدا چروك و پەزىل بىت (۶۱)
- ئە و سى جۆرە كەسەى كە جېرىل دوعاى لىكردون (۶۲)
- هەركەسىڭ بە چەك يان بە ئاسن ئامازە بىر مۇسلمانىڭ بىكات (۶۷)
- هەركەسىڭ بېيىتە بەرىسەست لە نىۋان خاۋەنى كۆڭراۋىك و (۶۹)
- ئە و ئافرىقە تەى جىڭاى پىاۋەكەى جىدەمىللىت (۷۰)
- هەركەسىڭ بى باۋەپىيىت و بەۋشۋەيەش بىمىت (۷۱)
- هەركەسىڭ لە پاش باۋەپەيتان بى باۋەپىيىتەۋە (۷۲)
- دوۋ نامۇزگارى (۷۴)
- ناۋەپۆك (۷۵)

